

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CE-LOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.”

Anul XVII.

CE-LOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 10.

CUPRINS :

Toți ca Bereenii
Pentru ce să fie orice membru
prezent în școala de Sabat
Grupe ale școlii de Sabat
O școală de Sabat ideală
Nobleța obligă
Dumnezeul tău este cu tine
Scrisoare către Comunitățile...
Cercul părinților
Timp pentru gândire și
rugăciune
Izvorul și ținta adevăratei
educații
Atitudinea în rugăciune
Picioarul rupt din pricina
adevărului
Lucrarea de binefacere și
Advențiții
Acum
Impresii din Africa
Raportul Adunării Anuale...
Programul pentru ora Misionară
din luna Octombrie
Comunitatea model
Răspunderile misionare ale
Comitetului Comunității
Cum au lucrat alții
Cincisprezece minute misionare
în Sabat
Iubind și dând
Pagina gospodarului
Examinarea slujbașilor
Diverse

Ziua școlii de Sabat

16 Octombrie 1937

Program:

Cântare
Rugăciune
Cor
Studiu biblic: Toți ca Bereenii
Lectură: De ce să fie prezent fiecare
membru în școala de Sabat?
Lectură: Grupe ale școlii de Sabat
Improvizatii: Ce însemnează școala de
Sabat pentru mine?
Cântare
Rugăciune
Cor.

Notă către frații lucrători și presbiteri.

Este un obicei stabilit de a avea o zi a școlii de Sabat în fiecare an. Această ramură a lucrării noastre este așa de importantă în viața spirituală a membrilor noștri și așa de fundamentală în sistemul nostru de închinare, încât noi păgubim mult de fiecare dată, îngăduind ca membrii noștri să piardă regularitatea în ce privește studiul Bibliei și prezența lor în școala de Sabat. Scopul acestui program este de a prezenta în fața întregii adunări Școala de Sabat, foloasele și problemele ei, și să

asigure o deplină conlucrare în ramurile ei.

Spre a avea un folos real din această zi a școlii de Sabat, invităm pe toți lucrătorii și presbiterii noștri din întreaga Diviziune să aducă la îndeplinire programul care urmează. Vă rugăm să invitați din timp pe toți membrii Comunităților noastre prin invitație personală sau prin scrisoare, ca toți să poată fi într-o așa stare spirituală, încât să poată primi binecuvântările acestei zile.

Școala noastră de Sabat trebuie să ajungă ținta ei de a câștiga și a zidi sufletele.

Departamentul școlii de Sabat

Toți ca Bereenii

1. De ce Bereenii erau mai mărinimoși decât Tesalonicienii?

Răspuns: Ei studiau Biblia zilnic. Fapte 17, 11.

2. Cum spune Isus că trebuie să trăim? Mat. 4, 4.

3. Cum ne învață Isus să cerem această pâine? Mat. 6, 11.

4. Cât de necesară considera Iov această pâine? Iov 23, 12.

5. În ce fel vorbește Ieremia despre acest studiu zilnic al Cuvântului lui Dumnezeu? Ier. 15, 16.

6. Cât de des spunea David că cugetă omul evlavios la cuvântul lui Dumnezeu? Ps. 1, 2.

7. Cât de des era adunată mană proaspătă? Exod 16, 21.

8. Putea cineva să strângă mană de rezervă în timpul săptămânii? Exod 16, 20.

9. Cât de des acordă Dumnezeu noui binecuvântări? Plângerile 3, 23.

10. Cât de des dorește El ca să ne încarce cu binefaceri? Ps. 68, 19.

11. Când auzim noi vocea Lui? Ps. 5, 3.

12. Când ne trimite El glasul profeților Săi prin Cuvântul Său? Ier. 7, 25.

13. La ce trebuie să ne gândim în primul rând în fiecare dimineață? Mat. 6, 38.

14. Asupra cui dorește Isus să pronunțe o binecuvântare? Mat. 5, 6.

15. Cine va veni să cineze cu noi din dimineață în dimineață când studiem lecțiunea școlii de Sabat? Apoc. 3, 20.

16. Ce învățătură precisă avem noi în ce privește studiul zilnic al lecțiunii? Răspuns: „Părinți, rezervați-vă zilnic puțin timp pentru a studia împreună cu copiii voștri lecțiunea școlii de Sabat”. — „Mărturii pentru școala de Sabat”, p. 8.

17. Cum trebuie să fie învățată lecțiunea școlii de Sabat? „Să nu învățați lecțiunea așa în pripă în Sabat dimineața, dând cu ochii prin texte, ci studiind cu îngrijire în Sabat după amiază lecțiunea pentru Sabatul viitor; în cursul săptămânii în fiecare zi să se facă repetirea și adâncirea învățării”. — „Educație”, p. 242.

18. Ce trebuie să facem când suntem prea ocupați?

„Părinții ar trebui ca zilnic să-și ia timp pentru a studia Biblia im-

preună cu copiii lor”. — „Educație”, p. 178.

19. Care este una din cele mai bune metode ale studiului Bibliei?

„În studiul zilnic, metoda de studiu verset cu verset este deseori cea mai folositoare”. — „Educație”, p. 181.

20. Cum poate un om ocupat să-și studieze lecțiunea?

„Fie ca cercetătorul să poarte Biblia totdeauna cu el. Când ai ocazie, citește un text și meditează asupra lui. În timp ce mergi pe străzi, aștepti la stație un tranvai, aștepti pe cineva, folosește ocazia spre a câștiga câteva cugete din vistieria adevărului”. — „Educație”, p. 183.

21. Cu cine vorbim noi când studiem zilnic lecțiunea școlii de Sabat?

„Sufletul vorbește cu Dumnezeu prin

Pentru ce să fie orice membru prezent în școala de Sabat

Pentru ce stăruesc Adventiștii de Ziua Șaptea ca fiecare membru să participe totdeauna la școala de Sabat? Aceasta este o întrebare naturală îndeosebi dacă ținem seama de faptul că mulți dintre membrii noștri din anumite câmpuri au o tendință de a lipsi din școala de Sabat.

Isus încredințează Bisericii trei lucruri; Mat. 28, 19.

1. Să predice Evanghelia oricărei făpturi.

2. Să-i boteze.

3. Apoi să-i învețe toate lucrurile.

Dacă ei nu participă la organizația noastră de învățământ - școala de Sabat - noi nu putem împlini această poruncă. El nu ne spune ca să le predicăm după botez. De aceea Pavel dojenește pe Ebrei (cap. 10, 25): „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei”. Ei trebuie să vină ca să fie învățați. Oaia nu poate să fie hrănită dacă nu vine la iele ca să mănânce. Pavel însă accentuaiază îndeosebi asupra acestui lucru pentru noi cari trăim în ultimele zile, zicând: „Cu atât mai mult cu cât vedem că se apropie ziua”.

La acestea Spiritul lui Dumnezeu a adăugat următoarea îndemnare: „Nicio dată să nu vă mângâiați cu ideea că puteți

Scripturi”. — „Medical Ministry”. p. 124.

22. Cu ce putem noi să fim asigurați când studiem Biblia zilnic?

„Dacă iubești Scripturile și cercetezi ori și unde și se prezintă ocazia, ca să poți intra în posesia bogatelor ei comori, atunci poți să fii asigurat că Isus te trage spre El”. — „Mărturii”, vol. 7, p. 204.

23. Ce efect va avea asupra noastră studiul zilnic al lecțiunii?

„Ei vor fi hrăniți zi după zi cu adevăratele prețioase din Cuvântul lui Dumnezeu, vor fi întăriți pentru datorile lor și oțeliți împotriva încercărilor”. — „Mărturii”, vol. 5, p. 577.

24. Ce influență va avea studiul zilnic al lecțiunii asupra propriei noastre vieți?

„Cercetat și urmat, Cuvântul lui Dumnezeu în inimă, supune orice înclinație nesfântă”. — „Parabole”, p. 89.

fi adevărați creștini și totuși să fiți închiși în voi înșivă. Fiecare este o parte din marea pânăz a omenirii, iar natura și însușirea experienței voastre va fi în mare măsură determinată de experiențele acelor cu cari vă asociați. Isus zice: „Acolo unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor. Matei 8, 20. Așa dar, să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obiceiul, ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că se apropie ziua”. — „Mărturii” vol. 7, p. 190.

Când noi facem făgăduința pentru vreun serviciu, se ia notă, și Mântuitorul este acolo, prin Spiritul Său Sfânt. Dacă noi nu suntem de față, nu suntem politicoși față de Hristos; nu recunoaștem prezența Sa; nu ne dăm seama că El este oaspetele nostru onorat, că noi suntem înconjurați cu cuprinzătorul Său braț omenesc, în timp ce cu mâna Sa divină, El apucă Tronul Infinitului”. E. G. Withe, în *bulentimul Conferinței Generale din 4 Aprilie 1901*.

Atunci să nu cerem noi dela fiecare membru al Comunității noastre de a face un legământ cu Dumnezeu său spre a fi plăcut Spiritului Său Sfânt, fiind totdeauna prezent la școala de Sabat? (Conducătorul să ceară ca să facă toți un vot de consacrare).

Grupe ale școlii de Sabat

O grupă a școlii de Sabat este o mică grupă de doi sau mai mulți credincioși în anumită parte din teritoriul Comunității cari, deși sunt sau nu sunt Adventiști, studiază lecțiunea cu noi, își iau puțin timp spre a studia veștile noastre misionare, și dau darurile lor pentru ajutorarea întinsei noastre lucrări.

Grupe ale școlii de Sabat pot fi întemeiate de un membru sau de mai mulți membri din Comunitate. Fiecare membru din Departamentul Misiunii Interne este un început pentru o grupă a școlii de Sabat. Natural că oricine are posibilitate de a veni în școala de Sabat ar trebui să o facă, dar sunt unii cari nu păzesc încă Sabatul și lucrează în Sabat de dimineață și totuși cari ar dori să se bucure studiind lecțiunea cu noi. Sunt persoane interesate cari iubesc Biblia și cari poate ar voi să se adune cu noi Duminecă dimineața.

Sămbătă după masă, grupe de două sau trei persoane din membrii școlii de Sabat pot merge la aceștia și pot ține o mică școală de Sabat și să predea lecțiunea pe care au învățat-o dimineața la școala de Sabat. Se poate ține un raport și se pot lua daruri cari să fie raportate la școala de Sabat principală. Intre timp, dacă interesul se desvoltă suficient ca să se poată pune bază pe el, se poate organiza o școală cu totul separată.

O soră dintr'una din Comunitățile noastre a intrat pe ușa larg deschisă a lucrării pentru grupe ale școlii de Sabat. Ea și-a asigurat prin înscriere un loc plăcut și a invitat pe toți copiii și tinerii să vină la școala de Duminecă pe care o conduce ea în fiecare Duminecă

după masă, urmând același plan de organizație ca în lucrarea școlii de Sabat. Printre cei ce veneau regulat era și un tânăr catolic de 17 ani, care era foarte atent la instrucțiunile date din Biblie. Era așa de doritor după cunoștință, încât s'au luat măsuri ca el să poată primi studii speciale din Biblie, conduse de învățătorul școlii duminicale, unde el fu învățat în ce privește Sabatul și toate punctele de doctrină. Bucuros primi lumina care i se descoperise, începând cu păzirea Sabatului și reforma în alimentație. În același timp el continua să viziteze școala duminicală catolică, luându-și Biblia cu el, comparând catehismul și căutând să vadă dacă sunt în armonie cu Biblia așa cum fusese învățat să înțeleagă. Rezultatul a fost cel așteptat. El a luat o poziție decisivă împotriva învățăturilor propriei sale biserici, și mult timp a fost într'o continuă luptă cu părinții și învățătorii, cari au dat loc la frământări mari în Comunitate. Dar tânărul a stat tare pentru adevăr și nu mult timp după aceea a fost botezat de către un predicator Adventist de Ziua Șaptea. El are de gând să intre într'una din școlile noastre. Părinții lui se interesează de adevăr, cercetându-l, și sunt speranțe ca ei să se alăture fiului lor și a face parte din Comunitatea Adventistă. Acest rezultat încurajator al lucrării pentru grupe de școala de Sabat este o altă dovadă, că face să mergem înainte în locurile izolate ale orașelor noastre, și să adunăm copiii pentru învățătura biblică. Eforturile pentru copii vor ajunge cu siguranță la inimile părinților și rezultatele vor fi mari.

O școală de Sabat ideală

- I. Ea începe la timp ca să se evite desordinea. *1 Cor. 14, 33.*
- II. Isus este aci chiar dacă sunt numai puținii prezenți. *Mat. 18, 20.*
- III. Toți să-și ocupe locul destinat lor. *Marcu 6, 39; Col. 2, 5.*
- IV. Niciunul să nu întârzie. Toma a pierdut binecuvântarea întârziind. *Ioan 20, 24.*
- V. Școala de Sabat este o ocazie fericită. *Ps. 1, 2; 100.*
- VI. Un spirit de adorație trebuie să pătrundă pe toți la acest serviciu. *Ioan 4, 23.*

- a. Ei trebuie să ingenunche. *Ps. 95, 6.*
- VII. Fiecare să aibă un dar pentru Domnul. *Ps. 96, 8.*
 1. Nimeni să nu vină cu mâna goală. *Exod 23, 15.*
 2. Isus apreciază și darurile mici. *Marcu 12, 44.*
- VIII. Școala de Sabat trebuie să fie cât mai interesantă. „Școala voastră de Sabat trebuie să fie cât mai plăcută”.
 1. Aduceți exemple noi. *Osea 12, 10.*

a. Isus a folosit pilde noi și exemple.

2. Să aveți o hartă misionară. *Ioan 4, 35.*
3. Să aveți o țință. Dumnezeu are o țință: 144.000.
4. Să aibă membrii activi. *Mat. 10, 7.*

IX. Copiii să fie prezenți.

1. Porunca Sabatului este și pentru ei. *Exod 20, 8.*
2. Planul diavolului este ca cei mici să fie lipsă dela adunare.
3. Pe părinții din Izrael îi îndemna ca să-și treacă copiii prin foc, pentru Moloch. *2 Cron. 33, 6.*
4. Isus a zis: „Lăsați pruncii să vină la Mine”.
5. Unde-ți este turma care ți-a fost dată? *Ier. 13, 20.*
6. Ei sunt moștenirea lui Dumnezeu. *Ioel 2, 17.*

X. Să facă eforturi pentru misiuni.

XI. Un departament viu pentru copii.

1. Isus a zis: „Paște mielușei Mei” de două ori și numai o dată „Paște oille Mele”. *Ioan 21, 15—17.*
2. El nu a zis paște girafele. A-dică hrana să fie pusă acolo unde și copiii să poată ajunge la ea.

XII. Școala de Sabat are ca ideal pregătirea membrilor pentru școala viitoare, unde Isus este Dirigințele și îngerii instructori. *Apoc. 7, 9, 14.*

Nobleța obligă!

Cetind articolul „Vegetarianism”, în ultima ediție a Enciclopediei Britanice, am fost surprinși de buna reputație pe care o avem în jurul nostru. Iată ce zice acest articol: „In lumea religioasă, Adventiștii de Ziua a 7-a (cari pe lângă sanatorii se ocupă și cu fabricarea specialităților dietetice) . . . între altele predică și reținerea dela mănucarea cărnii animalelor”.

Pericolul ar fi ca nu cumva noi, ca mulți alții, să predicăm nefolosirea cărnii animalelor, fără însă a practica aceasta în mod credincios.

Spiritul profetic spune că va trebui să dispară carnea de pe masa acelor cari se pregătesc pentru nemurire.

Ne pregătim noi oare pentru nemurire? Dacă da, va fi bine ca și aici jos să preferăm regimul alimentar al veșniciei.

Dr. A. Păduraru

Dumnezeul tău este cu tine

Zilele trecute am avut fericita ocazie ca să particip la o adunare distric-tuală lângă frontiera rusă pe malul drept al Nistrului.

După o călătorie de o noapte întreaga întovărășit de fratele A. Popov predicatorul acestui vast câmp, am ajuns în zorii zilei la Bălți, jos în Basarabia. De aici ne-am continuat drumul cu căruța, conduși fiind de ajutorul predicator fr. P. Constomski, până la locul destinat ținerii acestei adunări. Era Vineri seara. Înainte de începerea Saba-tului am sosit și noi aici unde eram așteptați de zeci de frați și surori din toate Comunitățile aceluia district.

Cu această ocazie trebuia să avem un botez și sfânta cină.

Încă înainte de începerea adunării am observat apariția unui grup de oameni turmentați de băutură, cari erau stăpâniți de planuri și gânduri rele pentru adunarea noastră. Notarul comunal care era conducătorul acestui grup a intrat în adunare pentru a da semnalul de atac. Domnul a lucrat însă la inima lor, zădărnindu-le planurile. După terminarea adunării, înțelegând planurile lor, noi ne-am hotărât să facem botezul încă în acea noapte. Frații și surorile s'au strecurat cum au putut plecând pe la casele lor, rămânând în urmă comite-tul Comunității și cei 38 de candidați pentru botez. Răufăcătorii nu au plecat însă, ci stăteau pe afară, strigând și înjurând. A început examinarea candidaților, care s'a terminat pe la orele 12 și jumătate noaptea. Nici un candida-t nu s'a mișcat, așteptând ordine rela-tive la timpul plecării la botez. Dar toți acești oameni răi erau mereu în jurul casei de rugăciune, iar drumul spre apa de botez era cam la 4 km. Dacă am fi plecat acum ar fi însemnat să ne primejduim vieța așa că am hotărât să stingem lămpile și să simu-lăm o culcare. După stingerea lămpilor, candidații au fost răspândiți în grupe până vor fi chemați din nou. Noi ne-am culcat fără să dormim însă, ascu-tând ce vor face acești oameni răufă-cători. Curând însă s'au retras. Era ora 1 și jumătate noaptea când am trimis pe cineva să anunțe adunarea gru-pelor de candidați pentru a se aduna la locul indicat mai dinainte. Era o scenă foarte impresionantă, cum la lu-mina palidă a lunei care răsărise, grupe-le acestea timide dar pline de entu-siasm veneau prin ogoarele de po-rumb, pășind pe vârful picioarelor pen-tru a nu deștepta câinii satului, și în

felul acesta și pe săteni. Noi ne teme-am ca nu cumva acești nelegiuți aflând de planurile noastre, fie ei, fie anunțând pe jandarmi, să ne împiedecé dela rea-lizarea lucrării pe care trebuia s'o fa-cem. După ce cei 38 de candidați, dor-nici de a face sfântul legământ, s'au adunat împreună cu alți frați și surori acolo în câmp, acum eram în număr de 56. Ne-am înșirat câte doi, conti-nuându-ne drumul spre lacul unde tre-buia să aibă loc botezul. Imbrăcămin-tea albă, cât și vorbitul erau strict in-terzise. Cum apa aceasta era în mijlocul satului vecin, ne temeam ca nu cum-va prin rostirea formulei la botez, sau prin alte mișcări, să deșteptăm pe să-teni. Dar și aici cuvântul Domnului, „Nu te teme”, s'a adeverit. Când fra-tele predicator A. Popov a intrat în apă și după el înșiruiți cei 38 de can-didați, o mulțime de broaște au fost trezite din liniștea lor făcând un zgomot asurzitor.

Pe la ora 2 și jumătate noaptea, bo-tezul era gata iar noi triumfăm de bu-curie că așa ca totdeauna planurile lui Satana au fost dejucate, iar Domnul și cauza Sa au triumfat. A doua și a

treia zi am avut frumoase adunări la cari au luat parte sute de suflete se-toase de adevăr. Tocmai aici față în față cu imensa Rusie ateistă, unde pu-team să vedem pe celălalt mal biseri-cile transformate în mori și localuri de cinematograf sau teatru, chiar aici Dom-nul Iși ridică fortărețele împărăței Sale. Aici în acest câmp, fratele Popov a bo-tezat numai în anul acesta până în prezent 148 de suflete. Ne gândim în-să cu durere în inimă la sutele de pri-teni de adevăr cari se mai găesc încă în acest câmp rus poate cel mai promi-tor din România, cari nu-și pot primi pregătirea necesară pentru a fi bo-tezați cât mai curând din cauză că nu avem lucrători, iar predicatorul este și păstorul a 24 de Comunități.

Dar tot aici sunt încă mii de suflete cari nu știu încă nimic despre solia pentru timpul din urmă. Dați-ne lucră-tori, dați-ne și mijloace pentru acest câmp ASTAZI cât se mai poate face ceva.

I. Florea

Secretarul Departamentelor
Conferința Moldova de Nord

Scrisoare către Comunitățile și grupele din Conf. Muntenia de Est

Iubiți frați și surori,

Har și pace dela Domnul Isus ca salutare!

Cu deosebită plăcere ne amintim de timpul petrecut în România și mai cu seamă în mijlocul Dvs ca frați și su-rori în Hristos!

Acolo, ajutați de mâna cea bună și atotputernică a lui Dumnezeu, am ves-tit împreună solia celor trei îngeri ani de-a-rândul. Uneori am trăit clipe de mari bucurii în această frumoasă lu-crare, dar nu de puține ori am trecut prin încercări destul de grele.

Mulțumim însă bunului Dumnezeu și pentru unele și pentru altele, pentrucă toate ne-au fost de folos. Dvs ne-ați însoțit cu bucurie și fără preget în toate ostenețile noastre, dându-ne ast-fel curaj în lucrarea de predicare a Evangheliei. Noi vă mulțumim pentru tot sprijinul dat la timp. Acum cu în-credere neclintită putem spune că Domnul a fost tot timpul cu noi și ne

rugăm cu și mai mare râvnă ca și de aci înainte tot El să fie călăuză noastră până la încheierea lucrării Sale pe a-cest pământ.

Aș fi avut mare bucurie dacă ne-am mai fi putut întâlni pentru ultima dată, spre a ne lua rămas bun dela fiecare, dar nu ne-a fost cu putință. Vă rugăm să ne scuzați. Bucuria noastră va fi mare dacă vom ști că și acum când suntem la lucru într'alt câmp, sunteți gata să ne sprijiniți cu rugăciunile Dvs. Aici împrejurările sunt cu totul altele și lumea de asemenea este alta, cu toate că nu este prea departe de Ro-mânia. Și în această țară, lucrarea de salvare a sufletelor trebuie să meargă repede, pentrucă și aici sunt mulți cari doresc mântuirea prin sângele Mielu-lui. Rugați-vă și pentru acest câmp misionar.

Incheind aceste puține rânduri, ră-mânem ai Dvs în Isus Hristos.

(ss) I. Mihailov

Cercul părinților

PROGRAM PENTRU LUNA OCTOMBRIE

Cântare
Rugăciune
Notă introductivă
Studiu: Timp pentru gândire și rugăciune
Cântare
Studiu: Izvorul și ținta adevăratei educații
Experiențe
Cântare și rugăciune.

Notă introductivă: În Curierul No. 9, am scris un articol despre „Cercul Părinților”, arătând nevoia ca părinții să se ocupe de educația copiilor și nevoia de a se înființa în Comunitățile noastre acest „Cerc” pentru a cultiva iubirea și pricepera necesară acestei lucrări scumpe și delicate.

Sper că în cele mai multe Comunități s'a și înființat acest cerc. Unde nu s'a înființat, rugați stăruitor pe frații predicatori ca să-l organizeze. Fac apel pe această cale la toți frații predicatori, ca să dea toată atenția acestei lucrări și să organizeze în Comunitățile D-lor acest Cerc al Părinților, odată cu începerea anului școlar.

În acest număr, conform făgăduinței făcute, venim cu un studiu din cartea Educația — primul capitol — sub formă de întrebări și răspunsuri, așa cum studiem și la școala de Sabat.

Iubiți părinți, căutați să cuprindeți toate ideile din acest capitol și apoi, prin rugăciune la Dumnezeu, să cereți iubire și pricepere — și să prezentați copiii dvs la Tronul Harului. Așa cum am scris, așteptăm și experiențele dvs cu privire la creșterea copiilor „în mustrarea și învățătura Domnului”.

Cu toată dragostea de a fi de folos părinților și copiilor, sunt al dvs frate în Domnul,

Victor Diaconescu

Timp pentru gândire și rugăciune

Vremurile acestea moderne sunt niște vremuri nu numai grele și pline de primejdii și nesiguranță, dar sunt și iuși, afară din cale de iuși. Repedel mai repedel e strigătul tuturor.

Intr'o asemenea repezeală este foarte greu să mai ai o viață sufletească rânduie.

Gândurile și impulsunile curg ca un

torent — și prea puțin timp rămâne pentru reflectare.

Ziarele, radio, literatura ușoară, imprimă generațiile noastre, tinere și mai în vârstă, gândurile zilelor de azi, — gânduri lumești, — iar puținul timp care mai rămâne, e jertfit plăcerilor și distracțiilor. Sufletul generației de azi e în voia valorilor lumii și, se înțelege, cât mai departe de Dumnezeu.

În asemenea împrejurări, se cade să ne aducem aminte de cuvintele Domnului, când zice: „Gândurile voastre nu sunt gândurile lui Dumnezeu”.

Cercul părinților din fiecare Comunitate trebuie să-și ia timp ca să cugete să studieze și să se roage, pentru ca gândurile lui Dumnezeu să fie scrise,

prin Spiritul Sfânt, în cugetele lor, și prin ei în copiii lor, în scumpii lor copii.

Luați-vă timp, iubiți părinți, timp pentru studiu, pentru meditație și rugăciune, dacă vreți să salvați familia voastră, dacă vreți ca Domnul să realizeze minunea veacului acestuia, anume de a „întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinți”. Mal. 4, 6.

Timp, iată ce trebuie întâi de toate, timp, și anume de două ori pe lună.

Studiul, experiențele și rugăciunea, într-o lucrare care trebuie împlinită în aceste ore, pentru a putea să oferim copiilor noștri, în familiile noastre, o educație cât mai completă — cât mai fericită.

V. Diaconescu

Izvorul și ținta adevăratei educații

(Cartea Educație)

Ce însemnează adevărata educație?

Răspuns: „Ea urmărește dezvoltarea armonică a forțelor trupești, mintale și spirituale”. Pag. 11, p. I.

Cât timp ține?

Răspuns: „Ea are de a face cu întreaga ființă și cu întreaga durată a vieții omului”. Pag. 11, p. I.

La ce trebuie să conducă?

Răspuns: „Ea pregătește pe elev pentru bucuria servirii în lumea aceasta și pentru bucuria și mai mare a unui serviciu mai mult în viața și lumea viitoare”. Pag. 11, p. I.

Care este izvorul adevăratei educații?

Răspuns: „Izvorul unei asemenea educații ne este arătat în cuvintele Sfintei Scripturi, când zice despre Atoptuternicul: În El sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei”. „Statul și pricepera ale Lui sunt”. Ori unde ne-am îndrepta, în domeniul naturii, sau în cel al vieții intelectuale și morale; ori unde am privi, în afară de stricăciunea păcatului, vedem descoperită această cunoștință de Dumnezeu”.

În măsura în care sunt adevărate, de unde au primit chiar și mari cugetători ai lumii, învățăturile lor?

Răspuns: „După cum luna și planetele sistemului nostru solar strălucesc prin reflectarea luminii soarelui, în măsura în care învățăturile lor sunt adevărate, marii cugetători ai lumii au reflectat razele Soarelui Dreptății”. Pag. 11, par. II.

În ce constă cea mai înaltă educație?

Răspuns: „Orice adevărată cunoștință cât și dezvoltarea reală, își au izvorul în cunoașterea de Dumnezeu”. . . . Spiritul omenesc este adus astfel în legătură cu cel al lui Dumnezeu. . . . Influența unei asemenea legături asupra corpului, sufletului și spiritului este de neprețuit”. Pag. 12, p. I și II.

Care este metoda proprie a lui Dumnezeu pentru dezvoltarea omului?

Răspuns: „În această legătură stă cea mai înaltă educație. Ea este metoda proprie a lui Dumnezeu pentru dezvoltare”. Pag. 12, p. II.

Ce trebuie pentru a înțelege bine opera de educație?

Răspuns: „Spre a înțelege ce cuprinde în sine opera de educație, trebuie să avem în vedere atât natura omului, cât și intenția lui Dumnezeu la crearea lui. Trebuie să mai ținem seama apoi și de schimbarea provenită în starea omului prin cunoștința răului, cât și de planul lui Dumnezeu, de a aduce totuși la îndeplinire intențiile Sale în educarea neamului omenesc”. Pag. 12, p. IV.

Care erau aceste intenții ale Sale când a creat pe om?

Răspuns: „Dumnezeu a creat pe om după chipul Său și a fost dela început intenția Sa, ca omul, cu cât va înainta în zile, cu atât să dea mai mult pe față chipul acesta — cu atât mai deplin să reflecteze mărirea Creatorului. . . . Înaltul privilegiu al omului era de a comunica cu Creatorul său față către față, inimă către inimă”. Pag. 13, p. I.

Ce a stricat asemănarea omului cu Dumnezeu?

Răspuns: „Prin păcat, asemănarea cu Dumnezeu fu stricată și aproape ștearsă. Forțele trupești ale omului fură slăbite, puterile sale mintale fură reduse, iar noțiunile-i morale întunecate. El deveni supus morții”. Pag. 13, p. II.

In ce constă lucrarea de mântuire?

Răspuns: „Lucrarea de mântuire avea să conștea din restabilirea în om a chipului lui Dumnezeu, din readucerea lui la desăvârșirea în care fusese creat... Acesta este scopul educației, marele scop al vieții”. Pag. 13, p. II.

Care este baza adevăratei educații?

Răspuns: „Iubirea, baza creațiunii și mântuirii, este și baza adevăratei educații... A-L iubi pe Cel nemărginit, pe Cel atotștiutor, din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul, înseamnă cea mai înaltă dezvoltare a oricărei puteri... Legea iubirii cere ca corpul, sufletul și spiritul să fie închinat serviciului lui Dumnezeu și semenilor noștri... Lepădarea de sine este baza adevăratei creșteri”. Pag. 14, p. I și II.

Care e primul scop al educației?

Răspuns: „... scopul cel dintâi al educației este să îndrepte cugetele noastre spre cele descoperite de El. Adam și Eva dobândiră cunoștință din contactul direct cu Dumnezeu; și fură învățați de El prin operele Sale”. Pag. 14, p. III.

Cum ajunse omul în imposibilitate de a mai învăța prin contact direct cu Dumnezeu, și chiar din contactul cu natura?

Răspuns: „Dar în urma călcării legii, omul ajunse în imposibilitate de a mai

învăța prin direct contact cu Dumnezeu, și în mare parte, chiar din cele create de El”. Pag. 14, p. III.

Pentru că numai suntem în stare să talmăcim drept mărturiile naturii — de ce avem nevoie?

Răspuns: „In starea noastră decăzută, cu puteri slabe și idei mărginite, noi nu mai suntem capabili să talmăcim drept mărturiile naturii. Noi avem nevoie de cea mai deplină descoperire a lui Dumnezeu, pe care El ne-a dat-o în cuvântul Său scris”. Pag. 15, p. I.

Care obiect de studiu trebuie deci să aibă primul loc în educație?

Răspuns: „Sfânta Scriptură este dreptarul desăvârșit al adevărului și ca atare trebuie să i se dea primul loc în educație”. Pag. 15, p. II.

Care este datoria oricărei adevărate educații?

Răspuns: „Datoria unei adevărate educații este tocmai, de a cultiva această facultate și a forma din tineret oameni, cari să cugete ei înșiși, iar nu numai să fie simple reflectoare ale cugetărilor altora... școlarii să fie îndreptați la izvoarele adevărului, la întinsele domenii, cari le stau deschise spre cercetare în natură și cuvântul revelat”. Pag. 15, p. III.

Ce rezultate va da o astfel de educație?

Răspuns: „Atunci instituțiile de educație, în loc de niște slăbănogi învățați, vor trimete în lume bărbați capabili să cugete și să lucreze cu putere, bărbați cari să fie stăpânii, iar nu robii împrejurărilor, bărbați cu vederi largi, cu idei clare și având curajul convingerilor lor”.

Pag. 15, p. III. „O asemenea educație folosește omului mai mult decât o cultură intelectuală, mai mult decât o cultură fizică, a corpului;... mintea omului se înnoiește și sufletul său se preschimbă după chipul lui Dumnezeu”. Pag. 16, p. I.

Care este idealul lui Dumnezeu cu privire la copiii Săi?

Răspuns: „Idealul lui Dumnezeu cu privire la copiii Săi este mai înalt decât ar putea ajunge cea mai înaltă cugetare omenească. A ajunge divin, a ajunge asemenea lui Dumnezeu — iată ținta de atins”. Pag. 16, p. III.

Ce fel de lucrare este aceasta?

Răspuns: „Cine lucrează împreună cu intențiile divine, ca să dea tineretului cunoștința de Dumnezeu și să formeze caracterul în conformitate cu al Domnului, face o lucrare mare și înaltă”. Pag. 17, p. I.

Rezumat:

I. Vrei să reușești în lucrarea de educație? Atunci:

1. Cunoaște pe Dumnezeu.
2. Cunoaște idealul lui Dumnezeu cu privire la educație.
3. Cunoaște pe copilul tău.
4. Condu-l apoi la legătura cu Dumnezeu.
5. In acest scop, folosește-te de Cuvântul Său și de natura creată de El.

II. Tu trebuie să faci astfel pentru copilul tău, lucrarea pe care o face Dumnezeu.

Roagă-te ca să ai iubirea și priceperea necesară.

V. Diaconescu
Secretar la Educație

Prezentați acest studiu, cât și cartea „Educație” persoanelor din jurul dvs cari se ocupă de educație.

In veacul acesta grăbit sunt mai bune alimentele mai puțin iritante. Din firea lor condimentele sunt dăunătoare. Mustăra, piperul, aromatele, picantele și alte lucruri de felul acesta irită stomacul, înfierbântă sângele și-l face să fie necurat. Adesea se folosește starea de inflamație a stomacului de bețiv pentru a dovedi efectul alcoolului. Dar și condimentele iritante produc aceeași stare de inflamație. După un scurt timp hrana obișnuită nu mai satisface apetitul. Corpul simte o nevoie, o sete, după ceva mai stimulent”.

In finutul Făgăraș, Cercul Tabita depune o zelosă activitate în ajutorarea celor sărmani.

Atitudinea în rugăciune

Am primit scrisori prin cari eram în-
trebată cu privire la cea mai bună atitu-
dine pe care trebuie s'o ia o persoană
când înalță rugăciune către Stăpânul
universului. De unde au luat frajii no-
ștri ideea că trebuie să stea în picioare
când se roagă lui Dumnezeu? Cineva
care și-a primit educația la the Battle
Creek a fost invitat să înalțe rugăciunea
înainte ca sora White să vorbească a-
dunării. Dar când l-am văzut stând
drept în picioare în timp ce buzele sale
erau aproape să se deschidă în rugă-
ciune către Dumnezeu, sufletul mi s'a
întărit înăuntrul meu ca să-i fac o
muștrare pe față. Chemându-l pe nume,
i-am zis: „Ingenunchează”. Aceasta este
totdeauna poziția cea mai potrivită în
rugăciune.

„Apoi S'a depărtat de ei ca la o a-
runcătură de piatră, a ingenunchiat, și
a început să Se roage”. Luca 22, 41.

„Petru a scos pe toată lumea afară,
a ingenunchiat, și s'a rugat; apoi s'a
întors spre trup, și a zis: 'Tabita, scoa-
lă-te!' Ea a deschis ochii și, când a
văzut pe Petru, a stătut în capul oase-
lor”. Fapte 9, 40.

„Și aruncau cu pietre în Stefan, care
se ruga și zicea: 'Doamne Isuse, pri-
mește duhul meu!' Apoi a ingenuncheat,
și a strigat cu glas tare: 'Doamne, nu
le fi țină în seamă păcatul acesta!' Și
după aceste vorbe, a adormit”. Fapte
7, 59, 60.

„După ce a vorbit astfel, a ingenun-
cheat și s'a rugat împreună cu ei toți”.
Fapte 20, 36.

„Dar când s'au împlinit zilele, am
plecat, și ne-am văzut de drum; și ne-au
petrecut toți, cu nevestele și copiii, până
afară din cetate. Am ingenuncheat pe
mal, și ne-am rugat”. Fapte 21, 5.

„Apoi, în clipa jertfei de seară, m'am
sculat din smerirea mea, cu hainele și
manta sfâșiata, am căzut în genunchi,
am întins mâinile spre Domnul, Dum-
nezeul meu, și am zis: 'Dumnezeule,
sunt uluit, și mi-e rușine, Dumnezeule,
să-mi ridic fața spre Tine. Căci fără-
delegile noastre s'au împlinit deasupra
capetelor noastre, și greșelile noastre au
ajuns până la ceruri'. Ezra 9, 5, 6.

„Veniți să ne închinăm și să ne sme-
rim, să ne plecăm genunchiul înaintea
Domnului, Făcătorului nostru”. Ps. 95,
6.

„Iată de ce îmi plec genunchii înain-
tea Tatălui Domnului nostru Isus Hri-
stos”. Efes. 3, 14. Și tot capitolul ace-
sta, dacă inima este primitoare, va al-

cătu lectția cea atât de prețioasă pe
care am putea-o învăța.

A ne pleca în genunchi când ne ru-
găm lui Dumnezeu este atitudinea cea
mai potrivită pe care trebuie s'o luăm.
Acest act de închinare a fost cerut celor
trei robi ebrei din Babilon... Dar un
astfel de act este un omagiu care trebuie
adus numai lui Dumnezeu, Împăratul
lumii, Conducătorul universului; și a-
cești trei ebrei refuzară să dea o astfel
de onoare vreunui idol, chiar dacă era
făcut numai din aur curat. Dacă ar fi
făcut astfel, ei s'ar fi plecat în fața
împăratului Babilonului în toate inten-
țiile și planurile lui. Refuzând să facă
așa cum poruncise împăratul, ei suferi-
ră pedeapsa, și fură aruncați în cup-
torul înroșit cu foc. Dar Hristos veni
în persoană și umblă cu ei prin mijlocul
focului, și nu fură deloc vătămați.

Atât în rugăciunea făcută în public,
cât și cea din cămăruță, este datoria
noastră să plecăm genunchii înaintea
lui Dumnezeu, când li aducem cererile
noastre. Actul acesta arată dependența
noastră de Dumnezeu.

La consacrarea templului, Solomon
stătu înaintea altarului. În curtea tem-
plului era o treaptă de aramă sau o
platformă și după ce s'a urcat pe acea-
sta, el se așeză și ridică mâinile spre
ceruri, și binecuvântă marea adunare a
lui Izrail, și toată adunarea lui Izrail
a stat în picioare.

„Atunci Solomon a zis: 'Domnul a
zis că vrea să locuiască în întunec!
Și eu am zidit o casă care-Ti va fi
locuința, un loc unde vei locui în vecii!
Împăratul și-a întors fața, și a binecu-
vântat toată adunarea lui Izrail. Și toată
adunarea lui Izrail stătea în picioare.
Și el a zis: 'Binecuvântat să fie Dom-
nul, Dumnezeul lui Izrail, care a vorbit
cu gura Sa tatălui meu David, și a îm-
plinit prin puterea Sa ce spusese, când
a zis: 'Din ziua când am scos pe po-
porul Meu din țara Egiptului, n'am ales
nicio cetate dintre toate semințiile lui
Izrail, ca să se zidească acolo o casă
în care să locuiască Numele Meu, și
n'am ales pe niciun om, care să fie că-
petenia poporului Meu Izrail. Ci Ieru-
salmul l-am ales, pentru ca în el să
locuiască Numele Meu, și pe David
l-am ales, ca să domnească peste po-
porul Meu Izrail!' Tatăl meu David
avea de gând să zidească o casă Num-
elui Domnului, Dumnezeului lui Izrail.
Și Domnul a zis tatălui meu David:
'Fiindcă ai avut de gând să zidești o

casă Numelui Meu, bine ai făcut că ai
avut gândul acesta. Numai că nu tu
vei zidi casa; ci fiul tău, ieșit din tine,
va zidi Numelui Meu o casă'. Domnul
a împlinit cuvântul pe care-l spusese.
Eu m'am ridicat în locul tatălui meu
David, și am șezut pe scaunul de dom-
nie al lui Izrail, cum vestise Domnul,
și am zidit o casă Numelui Domnului,
Dumnezeului lui Izrail. Am așezat în
ea chivotul, în care este legământul
Domnului, legământul pe care l-a făcut
El cu copiii lui Izrail'”.

„Căci Solomon făcuse o treaptă de
aramă, și o puse în mijlocul curții.
Ea era lungă de cinci coți, și înaltă de
trei coți; a șezut pe ea, și s'a așezat
în genunchi în fața întregii adunări a
lui Izrail, și a întins mâinile spre cer”.

Rugăciunea cea lungă pe care el a
înălțat-o atunci era potrivită pentru a-
ceastă împrejurare. Ea era inspirată de
Dumnezeu, străbătută de simțăminte de
înaltă evlavie și amestecată cu cea mai
adâncă umilință.

Eu prezint aceste texte doveditoare
odată cu întrebarea: „Unde și-a căpă-
tat fratele X... educația? - la the Battle
Creek? Este cu puțință ca, cu toată lu-
mina pe care Dumnezeu a dat-o popo-
rului Său în ce privește subiectul res-
pectului, predicatorii, directorii și pro-
fesorii din școlile noastre, prin învăță-
tură și exemplu, să învețe pe tineri să
stea în picioare la rugăciune așa cum fă-
ceau Fariseii? Oare să scotim noi a-
cesta un semn al îngâmfării și vanită-
ții lor? Oare aceste trăsături trebuie să
ajungă bătătoare la ochi?”

„A mai spus și pilda aceasta pentru
unii cari se incredeau în ei înșiși că
sunt neprihăniți, și disprețuiau pe cei-
lalți. 'Doi oameni s'au suit la templu să
se roage; unul era Fariseu, și altul va-
meș. Fariseul sta în picioare, și a înce-
put să se roage în sine astfel: 'Dumne-
zeule, îți mulțumesc că nu sunt ca cei-
lalți oameni, hrăpăreți, nedrești, prea-
curvari sau chiar ca vameșul acesta. Eu
postesc de două ori pe săptămână, dau
zeciuială din toate veniturile mele'. Ob-
servați că Fariseul îndreptătit de sine e-
ra cel care nu se găsea într-o poziție de
umilință și respect înaintea lui Dumne-
zeu; ci stând în picioare în îngâmfarea
sa plină de mândrie, el înșira Domnului
toate faptele sale bune. 'Fariseul sta în
picioare, și a început să se roage în si-
ne'; și rugăciunea sa n'a ajuns mai sus
de capul lui.

„Vameșul sta departe și nu îndrăznea

nici ochii să și-i ridice spre cer ci se bătea în piept, și zicea: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s'a pogorit a-casă socotit neprihănit decât celalt. Căci oricine se înalță, va fi smerit; și oricine se smerește, va fi înălțat”.

Nădăjduim că frații noștri nu vor da pe față mai puțin respect și temere când se apropie de singurul adevărat și viu Dumnezeu decât dovedesc păgânii față de zeitățile lor idolești, căci altfel acești oameni vor fi judecatorii noștri în ziua hotărârii finale. Doresc să vorbesc tuturor celor cari dețin locul de profesori în școlile noastre. Bărbați și femei, nu desonorati pe Dumnezeu prin lipsa voastră de respect și prin îngâmfarea voastră. Nu stați în picioare în fariseismul vostru când adresați rugăciunile voastre lui Dumnezeu. Nu vă încredeți în puterea voastră. Nu depindeți de ea; ci plecați-vă des pe genunchii voștri înaintea lui Dumnezeu, și închinați-vă Lui.

Și când vă adunați ca să vă închinați lui Dumnezeu, plecați-vă genunchii negreșit înaintea Lui. Faceți ca actul acesta să dea mărturie că întreg sufletul, corpul și spiritul, sunt în ascultare de spiritul adevăratului. Cine a cercetat de aproape Cuvântul pentru exemple și conduce în privința aceasta? În cine ne putem pune noi încrederea ca profesori în școlile noastre din America și din alte țări? După ani de zile de studiu, oare studenții să se întoarcă în locurile lor de origină cu idei sucite despre respectul, onoarea și reverența care trebuie dată lui Dumnezeu, și cari nu simt nicio obligație să onoreze pe bărbații cu părul cărunt, pe bărbații cu experiență, pe servii aleși ai lui Dumnezeu cari au fost în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu aproape tot timpul vieții lor? Sfătuiesc pe toți aceia cari iau parte la școlile noastre din America sau din oricare alt loc, să nu se molipsească de spiritul lipsei de respect. Voi trebuie să înțelegeți negreșit de ce fel de educație aveți nevoie ca să puteți educa pe alții să capete o pregătire de caracter, încât să poată răbda cercarea, care va fi adusă curând asupra tuturor celor cari trăiesc pe pământ. Țineți pas cu cei mai tari creștini. Nu alegeți pe instructorii pretențioși sau elevi, ci pe aceia cari dovedesc cea mai profundă evlavie, pe aceia cari au un spirit de priecere în lucrurile lui Dumnezeu.

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu”. Aceasta este singura cunoștință sigură pe care studenții pot s'o capete. Cetirea cu ușurătate a Scripturilor îmi provoacă durere sufletească. În timp ce scriu, gem în duhul meu când văd cât de superficială este înțelegerea Scriptu-

rilor (și cu toate acestea ei sunt profesori). Există o abundență de teorie de creștinism, dar foarte puțină practică. Isus zice: Eu sunt calea, adevărul și viața. Cine se vor dovedi fecioare înțelepte? Cine sunt cele nebune cari n'au untdelemn în vasele lor și în candelarele lor? Oare se vor întâmpla lucrurile așa cum sunt reprezentate - jumătate înțelepte și jumătate nebune?

Trăim în vremuri primejdioase. Prin mărturisirea lor, Adventiștii de Ziua Șaptea sunt păzitorii poruncilor lui Dumnezeu; dar ei pierd spiritul lor de consacrare. Spiritul de respect față de Dumnezeu învață pe oameni cum să se apropie de Creatorul lor, — cu sfințenie și cu teamă prin credință, nu prin ei înșiși, ci printr'un Mijlocitor. În felul acesta omul este păzit bine în orice loc s'ar găsi. Omul trebuie să vie pe genunchi plecați, ca un supus al harului, ca unul care se roagă la tronul milei. Și când primește în fiecare zi îndurările din mâna lui Dumnezeu, el trebuie să nutrească neconținut recunoștință în inima sa, și să-i dea expresie în cuvinte de mulțumire și de laudă pentru aceste daruri nemeritate. Ingeri au veghiat asupra căii sale în toată viața sa, și multe din cursele din cari a fost scăpat, el nu le-a văzut. Și pentru această veghere și grijă de către ochi cari nu dormitează și nu dorm niciodată, el trebuie să recunoască în orice rugăciune serviciul lui Dumnezeu pentru el. Toți trebuie să se bizue pe Dumnezeu în neputințioșia lor și în nevoile lor zilnice. Ei trebuie să se comporte în umilintă, cu atenție și într'un spirit de rugăciune. Lauda și mulțumirea trebuie să curgă în recunoștință și iubire sinceră pentru Dumnezeu. (În serviciul lor pentru Dumnezeu).

În mijlocul celor drepti și în adunare ei trebuie să laude pe Cel Prea Înalt. Toți cei cari au un simț al legăturii lor vitale cu Dumnezeu trebuie să stea înaintea Domnului (în adunare) ca martori pentru El, dând expresie iubirii, îndurărilor și bunătății lui Dumnezeu. Cuvintele sincere, simple, arzătoare, înțelepte, inima arzând de iubirea lui Dumnezeu, buzele sfințite spre slava Sa, să facă cunoscut îndurările lui Dumnezeu nu numai în adunarea sfinților, ci să fie mărturiile Sale în orice loc. Locuitorii pământului să știe că El este Dumnezeu, singurul adevărat și viu Dumnezeu.

Oricine trebuie să aibă o cunoștință înțeleaptă cum să vină la Dumnezeu cu respect și temere sfântă cu iubire plecați. Există o crescândă lipsă de respect față de Creatorul nostru, o crescândă desconsiderare a mărimii și majestății Sale. Dar Dumnezeu ne vorbește în aceste zile din urmă. Noi auzim glasul Său în furtuna, în tunetul care se rosto-

golește. Auzim despre calamitățile pe cari le lasă să vină în cutremurele de pământ, revărsările de ape, și elementele nimicitoare cari curăță totul înaintea lor. Auzim de vapoare cari se scufundă în oceanul furtunos. Dumnezeu vorbește neamurilor cari au refuzat să-L recunoască, câteodată în vârtej și furtună, câteodată față în față așa cum a vorbit cu Moise. El își șoptește iarăși iubirea Sa copilăului încrezător și bătrânului cu părul încăruntat a cărui vigoare a slăbit cu totul. Și înțelepciunea omenescă are o înțelepciune cât privește la cel nevăzut. Când se aude susurul liniștit, care urmează vârtejului și furtunei ce clinește stâncile din locul lor, toți să-și acopere fețele, pentru că Dumnezeu este foarte aproape. Să se ascundă în Isus Hristos, pentru că El este ascunzătoarea lor. Crăpătura din stâncă este acoperită cu propria Sa mână străpunsă, când cercetătorul umil așteaptă într-o atitudine plecată să audă ce zice Domnul servului Său.

E. G. White

Piciorul rupt din pricina adevărului

Intr'un sat din Bosnia, Jugoslavia, un om a primit adevărul. El era un om simplu, dar foarte înflăcărat. Sătenii îl atacau cu pietre ori de câte ori apărea pe drum. Soția sa nu primise adevărul. Odată a fost lovit cu pietre până ce a rămas fără cunoștință. Soția sa neconștientă nu știa că trebuie să întoarcă obrazul celălalt. Ca o fiară sălbatică s'a aruncat asupra celor cari atacase pe soțul ei, i-a bătut, i-a sgâriat și i-a gonit. Apoi a târit pe soțul ei pe drum spre casă, până ce acesta și-a venit în fire.

De fiecare dată când câștiga un suflet, era din nou atacat. Odată pe când se ruga, s'a auzit pe acoperiș o ploaie de pietre. Se temea ca nu cumva să se dărâme acoperișul. Dar un vecin a fost turburat de sogmot, a ieșit afară împreună cu soția și cu fiul său, înarmați cu topoare și cu bâte și a gonit pe răufăcători.

Data următoare când a câștigat un suflet, casa sa a fost arsă. El a continuat însă lucrarea și acum se numără în adevăr 40 de suflete, împreună cu soția, tatăl, mama și frații săi.

Când îmi povestea întâmplările, îmi spunea: „Frate Brown, eu nu pot să dorm, când mă gândesc la ceilalți săteni cari nu cred în Cuvântul lui Dumnezeu. Acum trebuie să îngrijesc de părinții mei cari sunt bătrâni, dar îndată ce ei vor muri, voi duce pe soția mea undeva unde să-și câștige pâinea, și eu voi merge prin sate să vestesc Evanghelia. Altfel nu am odihnă”.

Henry F. Brown

Lucrarea de binefacere și Adventiștii

Adventiștii au o solie bine echilibrată. Noi nu suntem fanatici. Noi vorbim inimii, creierului și corpului. Isus zice: „Dă-Mi fiule inima ta”. Prov. 23, 26. Apoi El îndeamnă la o înnoire a minții. Rom. 12, 2. Dar El dorește ca trupul să fie templul Său. „Nu știi că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuște în voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi”. I Cor. 3, 16, 17. Astfel noi avem o întreită solie într'un dobit înțeles.

Biserica lui Dumnezeu se luptă împotriva păcatului, „împotriva duhurilor răutății cari sunt în locurile cerești”. Efes. 6, 12. De aceea, „armele cu cari ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile”. 2 Cor. 10, 4. Sabia de luptă este Cuvântul lui Dumnezeu. Ebrei 4, 12. Dar mâna dreaptă care apucă această sabie este lucrarea medicală.

„Mereu, mereu am fost instruită că lucrarea misionară medicală trebuie să aibă aceeași legătură cu lucrarea soliei ingerului al treilea pe care mâna și brațul o au față de trup. Sub călăuzirea Capului divin toate acestea trebuie să lucreze în unire spre a pregăti calea pentru venirea Domnului. Mâna dreaptă a corpului adevărului trebuie să fie continuu activă, continuu la lucru, și Dumnezeu o va întări. Dar ea nu trebuie să fie făcută trup. De asemenea corpul nu trebuie să spună brațului: „N'am nevoie de tine”. Corpul are nevoie de braț pentru ca să facă lucrare activă și plină de putere. Fiecare are de adus la îndeplinire o lucrare care le-a fost hotărâtă, și fiecare va suferi o mare pierdere dacă lucrează independent una de alta”. „Servicii creștine”, pag. 143.

În România am lucrat până acum numai cu mâna stângă. Mâna dreaptă n'a fost folosită deloc. Dar noi trebuie s'o folosim acum, așa după cum ni se spune: „Există o solie cu privire la re-

Cercul Tabita din Cluj, la o ședință de lucru, pregătind diferite lucrări prin cari să vină în ajutorul celor în nevoie din acea parte.

forma sanitară care trebuie dusă în orice Comunitate. Există o lucrare care

trebuie să fie făcută în orice școală. Nici directorul și nici profesorii nu trebuie să fie însărcinați cu educarea tineretului până ce nu au o cunoștință practică în ce privește subiectul acesta. Unii s'au simțit liberi să critice, să chestioneze și să găsească vină principiilor reformei sanitare despre cari ei nu cunoșteau decât puțin din experiență. Ei trebuie să stea umăr la umăr, inimă la inimă, cu aceia cari lucrează după metode bune”. „Mărturii”, Vol. 6, pag. 370.

„Lucrarea misionară medicală trebuie să fie o parte din lucrarea fiecărei Comunități din țara noastră.

„Am ajuns într'un timp când fiecare membru al Comunității trebuie să se apuce de lucrarea misionară medicală.

„Lucrarea reformei sanitare este mijlocul Domnului pentru ușurarea suferințelor celor din jurul nostru și pentru curățirea Comunității. Învățați pe oameni că ei pot să lucreze ca ajutoare pentru Dumnezeu, conlucrând cu Măntuitorul la refacerea sănătății fizice și spirituale. Această lucrare poartă semnătura cerului, și va deschide uși pentru intrarea altor adevăruri prețioase. Există un loc de a lucra pentru toți cei cari vor să se apuce în mod înțeleptesc de această lucrare”. „Servicii Creștine”, pag. 136.

Noi trebuie să instruiem pe membrii noștri ca să ia parte la această lucrare. Este o mare povară, dar este o parte din lucrarea noastră și presbiterul și predicatorul trebuie să lucreze împreună și să observe ca în viitor frații noștri să se folosească și de mâna dreaptă.

H. F. Brown (

ACUM

*Durere multă'n jurul tău de vezi
Să nu te mulțumești doar să ofezi,
Și-apoi să treci nepăsător în cale
Fără să dai un pic de-ajutorare!*

*Să nu privești în jur cu nepăsare
Când vezi pe cel sărac flămând și gol!
E-o datorie sfântă, cea mai mare,
Să sacrifici cu drag al tău obol!*

*Aceasta e ceea ce Domnul cere
În timpul vieții noastre pământești!
Și-asa putem să ne-adunăm avere
Acolo sus în casele cerești!*

*Stă scris de-asemenea c'atunci când omul
Pe cel sărac, lipsit și gol ajută,
El face-aceasta tocmai pentru Domnul
Și Lui îi dă, pe El îl împrumută!*

*Domnul ne cheamă azi la-a Sa lucrare
Să ajutăm, și să vestim solia,
Să 'ntindem mâna plină de-ajutorare
Să 'nțiripăm în suflet bucuria!*

*Surorilor, de vreți cu înfocare
Să ascultați de-a Domnului chemare
Vă rog, veniți cu toate, mică, mare
Oricând „Tabita” are adunare!*

*Căci cine poate spune fericirea
Ce-a să inunde sufletele noastre
Când Domnul împărți-va nemurirea
Spunând: „Toate-ale Mele's ale voastre
Spunând: „Toate-ale Mele's ale voastre”?*

*Deci să ne facem toată datoria
Să nu aducem scuze de prisos
Să dovedim din inimă iubirea!
Acum cât este timpul priincios*

Impresii din Africa

În timpul lunilor Februarie și Martie am avut privilegiul de a vizita stațiunile noastre principale precum și multe din avantposturile noastre. După această lungă călătorie pot să spun: Cu adevărat se face o lucrare minunată. Dela deschiderea primei stațiuni misionare în 1928, lucrarea a progresat repede sub conducerea unor bărbați și femei consacrate. Astăzi, frațele M. Fridlin și tovarășii săi merg înainte plini de curaj și succes în ciuda condițiilor climatice nesănătoase și a lipsei de mijloace. M'am mirat de curajul și eroismul misionarilor noștri, și de credințioșia și îndemnarea multora dintre evangheliștii și învățătorii noștri băștinași. Succesul tuturor acestor lucrători dă o mărturie vădită despre faptul că Dumnezeu a descoperit brațul Său în Africa Ecuatorială. Cu toate că acest câmp numără numai 130 de membri botezați, școlile de Sabat din cuprinsul lui au atins prezența de mai bine de 2000 de persoane pe săptămână. Când Dumnezeu a deschis calea, frații noștri au înaintat în regiunile neocupate.

Împreună cu frațele Fridlin, Yeretzian și Benezech am urmărit drumul soliei advente la 200 kilometri spre miazănoapte de Ndoumbi (Bertua) până la Bétaré, centrul tribului Bayas, un neam foarte războinic. În aceste locuri depărtate, alături de drapelul francez, flutură stindardul Prințului Emanuel. Sufletul meu a fost adânc mișcat când am intrat în localul micii noastre stațiuni misionare din Bétaré și am vizitat capela, școala noastră și locuința ocupată de Anton Baya, evanghelistul și învățătorul său asociat. În această umilă locuință africană am găsit tablouri ale pionierilor noștri atârinate pe pereți, literatură adventistă plină de adevăr pe rafturile unei frumoase biblioteci, și deasupra ușii această mărturisire de credință și încre-

dere în limba franceză: „Christ est le chef de cette maison” (Crist e l'șef d'șet mezon) ceea ce înseamnă: Hristos este capul acestei case. Astfel în acest loc retras, în mijlocul unei populații sălbatice, în general neatinsă de civilizația omului alb, a fost întemeiat un centru de influență evanghelică de unde locuitorii Bayas vor primi curând lumină și nădejde. Încă un sat s'a aprins.

Înainte de a mă întoarce în Europe, am făcut o călătorie spre partea de sud-vest a Camerunului împreună cu frațele și sora Fridlin. Nu voi uita niciodată această călătorie pentru că a fost pentru mine o descoperire în ce privește posibilitățile actuale de a întinde frânghiile noastre până în aceste ținuturi neocupate ale Africei Ecuatoriale. La Grand-Batanga pe coastă, la 10 km. spre sud de Kribi unde creștinismul pătrunse de prima dată în Camerun, am găsit tribul Bapoukou foarte interesat în adevăr. De fapt noi am găsit acolo vreo 20 de oameni cari păzesc Sabatul și dela această vizită, - prima întâlnire pe care acești oameni au avut-o vreodată cu un misionar adventist fie alb sau negru, - o grupă de peste 200 de membrii se adună regulat în fiecare Sabat, studiind „Cuvântul” și rugându-se ca un misionar adventist să vie cât mai curând în mijlocul lor.

După întoarcerea mea am primit o scrisoare dela Ekitiké, conducătorul a celei grupe, care îmi scrie: „Puteți să nu uitați că noi așteptăm un misionar?” Nu, Ekitiké, niciodată. Și eu nu pot să nu mă țin de cuvânt. Eu trebuie să vorbesc spre a se găsi o cale prin care să urmărim acest interes providențial, căci eu cred cu tărie că această ușă deschisă este calea lui Dumnezeu pentru noi de a duce „Evanghelia veșnică” la triburile Camerunului de sud.

În timp ce mă aflu la Grand - Ba-

tanga, mă uitam peste albastrul închis al oceanului, și mă gândeam la mica insulă St. Thomas, nu departe de coasta Gabon și chiar pe ecuator. Observ că această insulă nu este pe harta noastră misionară, dar în curând va fi, fiindcă acolo o grupă de treizeci de oameni se întâlnesc regulat pentru a studia „Evanghelia veșnică” și a se ruga pentru un misionar. Când am trecut prin Lisabona în Ianuarie, în drumul meu spre Africa, am întâlnit pe frațele J. Freire un colportor tânăr portughez care a trezit interesul pe insula St. Thomas. Acum un an și jumătate, frațele Freire a vizitat toate insulele portugheze din Oceanul Atlantic și mult mai spre sud de St. Thomas. În timp de nouă luni el a vândut aproape 900 de exemplare „Această oră puternică” în limba portugheză. Câteva din aceste cărți au fost lăsate pe insula St. Thomas și au predicat în locul unui lucrător. De fapt frațele Freire a adunat pe acești oameni interesați, și i-a instruit în ce privește Sabatul și în alte puncte de credință înainte de a veni înapoi la Lisabona. Dela plecarea lui, această grupă mică a mers mai departe pe calea luminii și astăzi ea cere un misionar.

Când am fost în Lisabona eu am citit prima lor scrisoare care sună în felul următor:

„Către Comunitatea din Lisabona: „Harul Domnului Isus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi toți! Amin”. „Comunitatea adventistă din St. Thomas salută Comunitatea din Lisabona și dorește prin această scrisoare să intre în legătură cu voi. Noi vă rugăm să ne trimiteți un predicator care poate evangeliza această insulă, și să aibă grijă de turma Domnului. Dela plecarea fratelui și predicatorului nostru Freire, suntem asemenea unei turme fără păstor.

„Membrii Comunității din St. Thomas sunt foarte mulțumitori fratelui Freire pentru serviciile lui. Dela cincisprezece Octombrie ale anului acestuia el ne-a învățat neîntrerupt cuvântul lui Dumnezeu. De multe ori a îndemnat pe cei neconvertiți să se convertească.

„Noi mulțumim lui Dumnezeu în numele lui Hristos că suntem cu toți în împărtășirea cu Duhul Sfânt”.

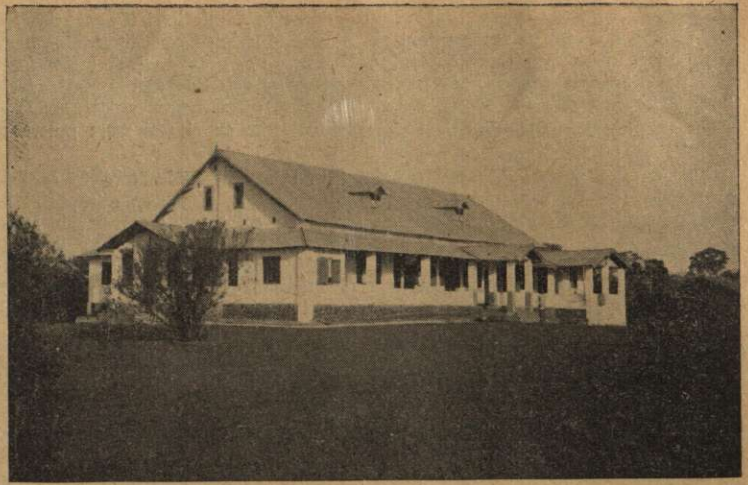
Urmează o listă de iscălituri.

Dela întoarcerea din Africa, am primit prin poșta din Lisabona încă trei scri-

Misionarii și lucrătorii băștinași din regiunea Batouri.

Sediul Misiunii ecuatoriale din Africa,
Nanga-Eboko, Camerun.

sori. Aceasta ne arată o posibilitate cu mult mai promițătoare pentru lucrare și prin urmare o mai urgentă nevoie de acțiune.

..... Părăsind Grand-Batanga, am plecat iar spre nord, trecând prin Lolo-dorf, centrul tribului Ngoumba. Aci am aflat că acest popor, care ocupă un teritoriu de 120 km. în spre nord de Kribi, manifestă același interes ca și tribul bapoukou, vecinii lor dela sud. Acum mai mult de doi ani tribul Ngoumba și-au lucrat singuri cele șaptesprezece capele ale lor, independent de vreo societate misionară străină. Și acum, auzind despre credința adventă și lucrarea noastră, ei sunt foarte interesați. În curând va trebui să găsim o familie misionară pentru tribul Ngoumba.

„Ce să facem noi”, întreabă fratele Fridlin, „față de această situație?” Da, ce să facem? Să nu lăsăm noi oare pe lucrătorii noștri să intre în Camerun, să urmeze calea providenței deschisă de Domnul? Fraților trebuie să facem aceasta. Nu putem altfel. Adevărat, acest pas înainte însemnează mai mulți oameni și mai multe mijloace. Aceasta cere mai multă credință și eroism curat al crucii, căci Livingstone murind pe genunchii lui într'un ținut bântuit de malarie este încă simbolul viu al misionarilor cari lucrează în Africa ecuatorială. Dar tineretul advent din Europa de sud este gata

ă răspunde, și chiar răspunde la chemarea Spiritului. N'ar trebui și noi să ne facem partea noastră în acest timp de posibilități fără seamăn?

În drumul meu de-a-lungul coastei de vest, am petrecut Sabatul din 13 Februarie cu Comunitatea noastră din Lagos, pe vechile domenii Youba, la vreo 3 km. depărtare dela centrul orașului. Eu am fost foarte fericit că am putut vorbi către această Comunitate până la ora 11. Timpul meu a fost foarte scurt, deoarece vaporul pleca imediat după masă și nu puteam să rămân până la terminarea serviciului divin. Când am plecat am auzit pe frații noștri Africani cântând așa cum știu ei:

„Domnul lui Elie auzi-ne strigătul
[nostru,

Trimite focul!

„Să ne pregătească să murim sau
[să trăim,

Trimite focul!

„Trimite focul!” N'ar trebui să fie aceasta ruga noastră zilnică? Nevoia de focul de pe altarul ceresc este comună tuturor câmpurilor misionare, căci el singur ar fi în stare să aducă o soluție potrivită pentru multele posibilități din cuprinsul întinsei Diviziuni Europene de Sud.

Dar nu este aceasta și „nevoia lumii” și „deslegarea problemelor lumii”? Atunci să ne rugăm în mod serios pentru el, și în curând focul dumnezeesc va fi aprins în orice sat și în orice oraș, și mărirea lui Dumnezeu va umple tot pământul.

„Să ardă orice urmă de păcat,
Să facă loc luminii și mării,
Începi-acuma, neîntârziat,

Trimite focul!”

W. R. Beach

Raportul Adunării Anuale a Conferinței Transilvania

A noua Adunare Anuală a Conferinței Transilvania a avut loc la Sibiu în sala „Unicum”, în zilele dela 19—22 August 1937.

Seria ședințelor administrative a fost deschisă în ziua de 19 August a. c. orele 10,30 de către fr. P. H. Hermann, președintele Conferinței, cu cântarea: „Lucrarea Doamne este a Ta” și cu o rugăciune făcută de către fr. Th. Konderth.

Fr. Hermann a rugat Adunarea ca, avându-se în vedere faptul că raportul Adunării Anuale din anul 1935 a fost luat la cunoștință de toți membrii, prin

publicarea lui în „Curierul Misionar” Nr. 8 din anul 1935 și spre a scurta timpul, să primească prin vot acest raport, fără a mai fi citit, lucru ce adunarea a și făcut.

După aceea au fost strânse legitimațiile delegaților, în număr de 116, fapt care dovedește că această Adunare Anuală este constituită pe numărul legal de delegați, cerut de organizația noastră pentru ținerea adunărilor anuale. După aceea Fr. Hermann salută pe toți cei adunați, cu Psalmul I, 1, spunând că acesta este Psalmul Adventiștilor. Apoi a mulțumit lui Dumnezeu pentru această ocazie, sa-

lutând prin cuvinte călduroase pe frații noștri din străinătate: A. V. Olson, O. Mayer, F. Charpiot, și apoi pe frații dela Uniune: D. Florea, Gh. Stănică, V. Diaconescu, Șt. Demetrescu, I. Reit și N. Gheorghită, cum și pe toți cei adunați, dorindu-le tuturor un călduros: „Bun venit”.

Prin câteva cuvinte dânsul a prezentat un scurt raport asupra activității săvârșite în timp de doi ani, cum și asupra situației financiare și statistice a Conferinței, din care s'a putut constata un progres frumos în toate privințele.

În urma acestora a fost ales comite-

mul general, conform organizației noastre, alcătuit din câte un reprezentant al fiecărei Comunități din această Conferință, care comitet având însărcinarea să aleagă cele trei comitete: Comitetul de numiri, Comitetul de hotăriri și Comitetul de acreditări.

După o mică pauză Comitetul general a prezentat raportul său anunțând numele membrilor din cele trei comitete:

Cele trei Comitete

Comitetul de numiri: D. Florea, Balás Bartha, Hans Göttferth, Ștefan Kelemen, A. Mustafa, Zsigmond Csiki, Josif Kiss, Thomas Schuster, Petru Cetean.

Comitetul de hotăriri: V. Diaconescu, Gh. Stănică, F. Charpiot, I. Reit, N. Gheorghiuță, I. Dengel, M. Manea, Gh. Ramser, Th. Konderth, W. Steinmeier, V. Truppel, D. Csongvai, G. Kiss, J. Teutschländer, I. Alberth, I. Kocsis, F. János.

Comitetul de acreditări: D. Florea, A. V. Olson, P. Hermann, J. Weber, J. Töltésy.

Aceste comitete au studiat și examinat cu deosebită atenție și îngrijire toate nevoile lucrării lui Dumnezeu în această Conferință, prezentând întregii Adunări propunerile lor.

Fr. Hermann a prezentat raportul statistic de mișcarea membrilor în ultimii doi ani, propunând pentru primirea în sânul Conferinței Transilvania a următoarelor Comunități organizate: Bistrița cu 14 membri; Lemnia cu 9 membri; M. Nirajului cu 15 membri; Alba Julia cu 8 membri; Tulcheș cu 9 membri; Turea cu 12 membri; Chibed cu 9 membri; Jimbor cu 10 membri. Frații predicatori respectivi au susținut propunerea de primirea acestor noi Comunități, arătând pe scurt un mic istoric din trecutul lor. Trecându-se la vot, adunarea votează cu unanimitate de voturi primirea acestor 8 Comunități cu un total de 86 membri.

S'au exprimat apoi mulțumiri fraților noștri dela Diviziune și Uniune pentru sprijinul și sfatul lor dat Conferinței acesteia în decursul celor doi ani din urmă.

Apoi a urmat raportul financiar pe anii 1935—1936, precum și pe primul semestru 1937, cetit de cassierul-secretar al Conferinței, fr. Stitz. Dânsul a arătat că și în Conferința aceasta s'a simțit criza financiară ce a bătuit în toată lumea, dar cu toate acestea zecimea a crescut cu un procent de 28 la sută, iar darurile cu un procent de 16 la sută față de 1935.

Rapoartele departamentelor: Școala de Sabat, Misionarii Voluntari și Misiunea Internă, au fost prezentate de fr. Konderth, secretarul acestor departamente, evidențindu-se și aci sprijinul minunat al lui Dumnezeu. Totodată s'a putut constata zelul și stăruința depuse de toți membri Conferinței noastre în toate aceste ramuri de activitate, răspunzând cu deplină credincioșie la toate apelurile ce li s'au adresat din partea Conferinței. Faptul acesta dovedește deci că între

conducerea Conferinței și membri a fost o bună și rodnică conlucrare. Dea bunul Dumnezeu ca acest spirit de credincioasă conlucrare să dăinuiască și mai departe, ca astfel cauza sfântă a lui Dumnezeu să înainteze cu și mai mare putere pe viitor.

Fr. Ramser, Conducătorul Evangheliștilor cu cărți a prezentat raportul lucrării de colportaj, arătând cum bunul Dumnezeu a binecuvântat și pe iubiții noștri Evangheliști cu cărți, cari au avut un succes destul de frumos ținând în seamă piedecile pe cari le-au avut de învins.

Comitetul de numiri a propus pe următorii frați ca slujbași ai Conferinței pe anii 1937—1939:

Președinte: P. H. Hermann, **Secretar-Cassier:** J. Stitz; **Secretar la Departamente:** Th. Konderth, **Conducător al Evangheliștilor cu cărți:** G. Ramser.

Comitetul Conferinței: P. H. Hermann, J. Stitz, Th. Konderth, W. Steinmeier, B. Bartha, O. Stresa, K. Toth, A. Crișan și J. Ichim.

Comitetul de socoteli: Comitetul Conferinței și încă frații: A. Lederhilger și J. Deutschländer.

Comitetul de acreditări a propus pe următorii frați spre a fi acreditați pe anii 1937—1939:

Predicatori: P. H. Hermann, St. Kelemen, V. Truppel, W. Steinmeier, J. Weber, A. Mustafa, B. Bartha, R. Kestner și J. Töltésy.

Ajutori de predicatori: Th. Konderth, A. Nemes, D. Csongvai, J. Göttferth, F. Illyés.

Lucrători biblici: J. Stitz, J. Lederhilger, J. Sallay și G. Ramser.

Lucrători misionari: I. Lászlo.

Colportori: G. Ramser, Th. Knebel, S. Greu, M. Gubeș, F. Szekernyes, J. Pap și J. Knebelder.

Comitetul de hotăriri a propus hotăririle publicate mai jos: (Vezi hotăririle alăturate).

După prezentarea lor, Adunarea a votat primirea propunerilor acestor trei comitete.

Sabatul dela 21 August 1937 a fost o zi solemnă pentru toți vizitatorii. După deschiderea școlii de Sabat, cu cântare și rugăciune, s'a prezentat raportul școlii de Sabat al adunării anuale din 1935. Școala de Sabat, condusă fiind de fr. Konderth s'a ținut în 70 de clase cu un număr de 750 de membri și 20 de copii. Darurile au fost de lei 1.372. După aceea, la ora de predică fr. Olson a vorbit în mod solemn despre comportarea noastră întreolaltă ca popor al lui Dumnezeu, dovedind la orice ocazie și în orice împrejurare a vieții: iubirea, credincioșia și unirea.

Duminecă 22 August dela ora 15—18 a avut loc o frumoasă și bine reușită serbare dată de tineretul Conferinței Transilvania. Cu această serbare s'a încheiat Adunarea Anuală din anul 1937, toți cari au luat parte plecând cu mult

curaj și deplină încredere că Dumnezeu va duce la bun sfârșit lucrarea Sa.

Președinte: P. H. Hermann

Secretar: J. Stitz

Raportul Comitetului de Hotăriri

Comitetul de hotăriri s'a întrunit în ziua de 19 August 1937 ora 19,30 sub președinția fr. Victor Diaconescu — secretar la Uniune.

După ce s'a făcut o rugăciune, comitetul a ales ca secretar al său pe fr. J. Dengel.

În urma discuțiilor avute, comitetul prezintă următoarele hotăriri:

Hotărîrea No. 1.

Având în vedere sprijinul părintesc și multele binecuvântări pe cari le-a revărsat Bunul Dumnezeu asupra noastră în ultimii doi ani, dându-ne sănătate, păstrându-ne credința, trecându-ne cu bine prin toate greutățile și ajutându-ne să câștigăm și alte sufler pentru împărăția sa,

Hotărîm:

Să mulțumim bunului nostru Tată cersesc pentru iubirea și ocrotirea Sa de până acum;

Să ne consacram din nou pe altarul Său și să ne alipim și mai strâns de El în zilele și greutățile ce vor veni, cu încredere că El ne va ocroti și în viitor, conducându-ne la biruința finală a Sfinței Evanghelii.

Hotărîrea No. 2.

Având în vedere, pe deoparte, libertățile și ocrotirea legală asigurată până acum cultului nostru de către Inaltele Autorități — potrivit legilor Țării și drepturilor noastre cetățenești,

Și având în vedere, pe de altă parte, greutățile și măsurile ilegale din Decizia 4781/937 — care amenință drepturile și libertățile noastre în viitor,

Hotărîm:

1. Să mulțumim Inaltelor Autorități pentru libertatea legală acordată cultului nostru până în prezent, și să le asigurăm din nou devotamentul și supunerea noastră cetățenească;

2. Să tragem binevoitoarea atențiune a Inaltelor Autorități asupra rezultatelor dezaastroase pe care le va aduce asupra multora din fiii credincioși ai Patriei, aplicarea măsurilor ilegale cuprinse în Decizia 4781/937 — măsuri datorite influenței și presiunii unor curente nepatriotice — și să cerem respectos retragerea ei.

În acest scop, hotărîm trimiterea următoarelor telegrame:

Către M. S. Regele.

Către D-1 Președinte al Consiliului de Miniștri.

Către D-1 Ministru al Cultelor și Artelelor.

Hotărîrea No. 3.

Având în vedere că iubiții noștri frați dela Uniune, Diviziune și Conferința Generală, au stat alături de noi cu sfaturile lor în acești doi ani trecuți,

Hotărîm:

Să le mulțumim în mod călduros, rugând pe Dumnezeu să-i binecuvinteze cu sănătate și Spiritul Sfânt, și rugându-i să transmită salutul nostru frățesc și celorlalți frați din Uniune, Diviziune și Conferința Generală.

Hotărîrea No. 4.

Având în vedere că din rapoartele financiare și statistice prezentate cu ocazia acestei adunări bianuale, am constatat cu toții frumoasele progrese realizate în timp în această direcție, progres la care, pe lângă ajutorul lui Dumnezeu, au contribuit și frații noștri predicatori, slujbași și membri ai Comunităților noastre,

Hotărîm:

Să mulțumim tuturor fraților predicatori, slujbași și membri ai Comunităților noastre, pentru credincioșia dovedită în aducerea zecimii și darurilor în tezaurul Domnului, cât și pentru sufletele câștigate pentru împărăția lui Dumnezeu.

Cunoscând binecuvântările ce decurg din împlinirea sinceră a datoriilor noastre față de Dumnezeu, rugăm totdeauna să se stăruie ca zecimea și darurile să fie aduse săptămânal în Comunitate.

Hotărîrea No. 5.

Luând cunoștință de măsurile cuprinse în Decizia 4781/1937 a Ministerului Cultelor și Artelor, și văzând situația creată nouă prin ea, să fixăm poziția noastră față de această Decizie prin următoarea „Moțiune”. (A se vedea Moțiunea publicată în „Curierul Misionar No. 6/1937”).

Hotărîrea No. 6.

Deoarece s'a dovedit că școala de Sabat este mijlocul cel mai bun pentru a conduce Comunitățile la Studiul Bibliei și deoarece prin școala de Sabat se păstrează unitatea credinței noastre,

Recomandăm:

1. Studiul zilnic al Lecțiilor școlii de Sabat și vizitarea regulată a școlii de Sabat. Afară de aceasta, toți membrii școlii de Sabat să împartă la vecini și rude, ca la lecturi biblice, cele studiate în cursul săptămânii.

2. Să pregătim pe instructorii școlii de Sabat pentru a deveni conștienți că și ei sunt păstori sufletești în clasele lor și să vegheze asupra sufletelor ce le-au fost încredințate, ca unii cari vor trebui să dea socoteală de ele. Ebrei 13, 17.

Hotărîrea No. 7.

Având în vedere recomandăția Conferinței Generale de a pregăti Evangheliști voluntari,

Hotărîm:

Ca de predicatorii noștri, cum și în toate adunările districtuale, să se studieze broșura: „Cum să ținem lecturi biblice” și „Manualul Evangheliștilor voluntari”. După acest curs, acei cari vor depune examenul ținând cele 6 teme, să primească legitimație ca Evanghelist voluntar.

Fiecare predicator să aibă cel puțin zece Evangheliști voluntari.

Hotărîrea No. 8.

Având în vedere recomandăția Conferinței Generale ca fiecare membru să câștige pentru Hristos cel puțin un suflet pe an,

Recomandăm:

Ca și în anii viitori să organizăm această lucrare, ca fiecare membru să-și pună ținta de a lucra cu cel puțin un suflet pentru a-l câștiga și pregăti pentru botez.

Hotărîrea No. 9.

Având în vedere influențele rele ale veacului nostru, cari primejduesc viața morală a tineretului, și pentru a-l feri de aceasta,

Recomandăm:

1. Predicatorii și părinții să conlucreze la ridicarea nivelului moral al tineretului.

2. Cunoscând spiritul de întrecere al tineretului de azi, să îndrumăm aceste tendințe spre virtuțile creștine: simplitatea în îmbrăcăminte, credincioșie, lucrarea de salvare a sufletelor, cultivarea și dezvoltarea simțurilor curate.

3. Organizarea cercurilor de Misionari Volutari juniori, dela 8—15 ani, în toate Comunitățile noastre.

Hotărîrea No. 10.

Având în vedere că prin lucrarea cu revista de toamnă se câștigă suflete pentru Domnul și mijloace pentru misiune,

Recomandăm:

1. Ca toți membri noștri să participe la lucrarea Campaniei de toamnă.

2. La fel să participe și la Campania Săptămânii Mari de colportaj în fiecare an.

Hotărîrea No. 11.

Având în vedere recomandăția din Isaia 58, 6—7 și recomandăția Spiritului Profetic,

Hotărîm:

1. Să rugăm conducerea Uniunii să organizeze această lucrare de binefacere, în mod legal, în toată Tara, lucrând pentru cei săraci și bolnavi, atât în Comunitate cât și în afară de Comunitate.

2. Să facem apel la toate societățile Tabita, cât și la conducerea Conferinței, ca să pună la dispoziție fondurile necesare pentru strângerea capitalului de fondare a unei astfel de societăți.

3. Să facem o colectă cu ocazia acestei Conferințe, și suma colectată să fie destinată acestui scop.

Hotărîrea No. 12.

Având în vedere că lucrarea de răspândire de literatură s'a dovedit și în ultimii doi ani ca un bun mijloc de evanghelizare,

Și pentru a face o lucrare și mai bună,

Recomandăm:

1. Să aducem mulțumiri călduroase fraților noștri Evangheliști cu cărți pentru devotamentul și consacrarea lor deplină în această lucrare de primul rang.

2. Pentru viitor să-i sprijinim cu rugăciunile noastre la Tronul lui Dumnezeu.

precum și cu darurile noastre pentru fondul de ajutor, care se face pe ziua de 6 Noembrie 1937.

3. Să rugăm stăruitor pe toți frații predicatori, lucrători și slujbași ai Comunităților noastre să ajute cu sfaturile lor, ca mulți alți tineri din Comunitățile lor să se hotărască pentru această lucrare de primul rang.

4. Să rugăm pe toți tinerii cari sunt de față la această adunare, să rămână și să ia parte la cursul de instruire, care va avea loc în zilele de 23—25 August în Sibiu.

5. Pentru dezvoltarea spirituală a membrilor din Comunitățile noastre, și pentru înțelegerea mai clară a vremurilor în cari trăim, recomandăm ca fiecare membru să-și procure cărțile atât de prețioase ale Spiritului profetic, cum de exemplu: „Hristos lumina lumii”, „Experiențe și Viziuni” și „Mărturiile”.

Hotărîrea No. 13.

Având în vedere că lucrarea de educație s'a dovedit de mult folos în propășirea lucrării de evanghelizare,

Și având în vedere că lucrarea de educație necesită un larg sprijin din partea tuturor coreligionarilor noștri, atât pentru Școala Misionară cât și pentru Școlile Primare,

Hotărîm:

1. Să sprijinim și pe viitor această ramură a lucrării, indemnând pe tinerii merițoși să meargă la Școala Misionară din Brașov unde se pot pregăti pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Să aducem la îndeplinire în Comunitățile noastre hotărîrea luată și în trecut pentru realizarea fondului de educație, contribuind în mod regulat cu cel puțin un leu pe săptămână. Această sumă să fie colectată într'un plic separat, odată cu colecta obișnuită din școala de Sabat.

3. Să rugăm conducerea Uniunii să studieze problema înființării de Școli de Meserii, fie pe lângă Institutul Biblic, fie separat.

Hotărîrea No. 14.

Având în vedere greutatea ce întâmpină copiii noștri în școlile publice,

Și având în vedere că educația copiilor noștri în conformitate cu credința noastră, este o sfântă datorie a părinților și a Comunităților noastre,

Hotărîm:

1. Să începem, în mod treptat, înființarea de școli primare particulare și în Conferința Transilvania, potrivit legilor.

2. Să stimulăm Comunitățile din Conferința noastră a purta grijă de clădirile necesare pentru aceste școli și pentru persoanele potrivite pentru această lucrare.

3. Să înființăm în toate Comunitățile noastre „Cercul Părinților” și „Adunări de experiențe școlare”, cu copiii noștri.

(Urmare la pag. 16).

Programul pentru ora misionară din luna Octombrie 1937

Program

Cântare de deschidere
Rugăciune
Cor
Raportul lucrării misionare din luna trecută
Studiu biblic: „Comunitatea model”
Lectură: „Răspunderile misionare ale Comitetului Comunității”
Lectură: „Cum au lucrat alții?”
Observațiile conducătorului
Cântare
Rugăciune
Cor. Colectă

Notă pentru conducători

Scopul acestui program este de a desvolta un spirit de rugăciune printre membrii noștri. Ni se spune: „A venit timpul când trebuie să aibă loc o reformă desăvârșită. Când începe această reformă, spiritul de rugăciune va pune la lucru pe fiecare credincios, și va izgoni din Comunitate spiritul de ceartă și neînțelegere”. „Servicii Creștine”, pag. 42.

Noi trăim în vremuri foarte serioase. Ceva trebuie să trezească pe membrii noștri la lucru printre vecinii lor, pentru ca Spiritul lui Dumnezeu să ne poată boteza cu putere.

Departamentul Misiunii Interne

Comunitatea model

„Organizația bisericii din Ierusalim trebuia să slujească de model pentru organizarea bisericilor de pretutindeni”. „Faptele Apostolilor”, p. 91.

1. Care a fost ultimul indemn al lui Isus față de biserica Sa? Marcu 16, 15.

2. Ce făcu El îndată după aceste cuvinte? Marcu 16, 19.

3. Ce putere le fu făgăduită pentru îndeplinirea acestei lucrări? Fapte 1, 8.

4. Unde trebuia să facă lucrarea lor misionară? Fapte 1, 8.

5. Ce fel de oameni erau ei? Fapte 4, 13.

Răspuns: Poate numai Matei era în stare să scrie și să citească. Ceilalți erau muncitori de rând, totuși Dumnezeu avea planul ca prin ei să trimeată solia în toată lumea.

6. Asupra cui vine Spiritul Sfânt?

Răspuns: Asupra tuturor, laici, cum și apostoli. Fapte 2, 1—4.

7. Ce fel de campanie trebuiau să înceapă ei îndată?

Răspuns: Campania din casă în casă în Ierusalim. Fapte 2, 46.

8. Ce trebuia să facă ei din casă în casă? Fapte 5, 42.

Răspuns: Primele fapte ale bisericii au fost văzute când credincioșii aduseră pe prietenii, rudele și cunoștii lor, și cu inimile pline de iubire, le vorbiră despre ceea ce era Isus pentru ei, și ce erau ei pentru Isus.

9. Au cuprins ei tot teritoriul lor?

Răspuns: Chiar vrăjmașii lor trebuiau să spună: „Ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră”. Fapte 5, 28.

10. Cât de adesea aveau ei botez? Fapte 2, 47.

11. Îndată ce a început persecuția, cari dintre creștini au plecat în toate părțile? Fapte 8, 1.

12. Despre ce vorbeau ei când au fost izgoniți din casele lor? Fapte 8, 4.

Notă. — Lucru de observat este că numai laicii au fost împrăștiți; predicatorii au rămas în Ierusalim. Membrii laici au mers să predice.

13. În cari două locuri se amintește că au întemeiat Comunități? Fapte 8, 5; 11, 19.

Să se observe că nu predicatorii au condus pe membri la serviciul de predicare prin membri laici, ci membrii au întemeiat adunări din cari aveau să iasă predicatori.

14. Care este făgăduința lui Dumnezeu pentru zilele noastre?

Răspuns: „Care a fost rezultatul revărsării Duhului Sfânt în ziua de Rusalii? Vestea cea bună despre Mântuitorul înviat a fost dusă până la marginile lumii locuite. Ei nu puteau să fie împiedecați sau intimidăți de amenințări. Domnul vorbea prin ei; și ori unde mergeau, bolnavii erau vindecați, iar săracilor li se vestea Evanghelia... Făgăduința cu privire la Duhul Sfânt ne aparține și nouă celor cari trăim astăzi cum a aparținut și primilor ucenici. Dumnezeu vrea și astăzi să înzestreze bărbați și femei cu putere de sus, cum a înzestrat și pe aceia cari au auzit cuvântul mântuirii în ziua de Rusalii. Chiar în timpul de față Duhul și harul Lui sunt la îndemâna ace-

loră cari au nevoie de ele și se sprijine pe cuvântul Lui... Revărsarea Duhului în zilele apostolilor a fost „ploaia timpurie”, și cât de mărețe au fost roadele ei! Dar ploaia târzie va fi și mai îmbelșugată”. „Mărturie”, Vol. II, ed. rom. p. 12—14.

15. Când va veni ploaia cea târzie?

Răspuns: „Când bisericile devin vii și lucrătoare, atunci Duhul Sfânt va fi dat ca răspuns la cererile lor... Atunci ferestrele cerului se vor deschide pentru stropii „ploii târzii”. E. G. White în „Review and Herald”, 25 Decembrie, 1890.

„Când ocara nepăsării și trândăviei va fi ștearsă de deasupra bisericii, Spiritul lui Dumnezeu se va manifesta cu iubire. Puterea divină va fi descoperită. Biserica va vedea atunci lucrarea providențială a Domnului oștirilor. Lumina adevărului va lumina în raze clare și puternice, și ca și în vremea apostolilor, multe suflete se vor întoarce dela rătăcire la adevăr. Pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu”. „Servicii Creștine”, pag. 43.

Răspunderile misionare ale Comitetului Comunității

Se poate întâmpla ca multe din adunările noastre să nu recunoască solemn ele răspunderi cari zac asupra lor. Prin Organizație, care a fost dezvoltată mereu de-a-lungul anilor, Conferința Generală supraveghează câmpul întregii lumi. Apoi, pentru ca succesul să fie și mai mare, aceasta s'a împărțit pe Diviziuni. Acestea la rândul lor s'au subîmpărțit pe Uniuni sau Misiuni, cari apoi sunt subîmpărțite în Conferințe locale. O Conferință locală bine organizată, subîmparte teritoriul ei în districte, înăuntrul cărora Comitetul Conferinței dă fiecărei Comunități un teritoriu precis de activitate. Teritoriul rezervat fiecărei Comunități locale devine câmpul ei misionar, și adunarea din acel teritoriu este responsabilă de a duce Evanghelia fiecărui suflet. Cu foarte mare dreptate Spiritul Profeției ne spune: „Solemne sunt răspunderile cari planează asupra aceloră cari sunt chemați ca să lucreze în calitate de conducători în bisericile lui Dumnezeu de pe pământ”. „Faptele Apostolilor”, pag. 92.

Slujbașii Comunităților sunt răspunzători nu numai pentru aducerea la îndeplinire a lucrării generale din Comunitate, cum ar fi păstorirea turmei, instruirea membrilor Comunității prin școala de Sabat, susținerea unei școli de Comunitate, îngrijirea tineretului, a-

jutorarea săracilor Comunității, ci ei sunt absolut răspunzători pentru lucrarea misionară a Comunității. Presbiterul și Conducătorul misionar al Comunității sunt însărcinați cu răspunderea de a planui și de a conduce diferitele întreprinderi misionare ale Comunității. Ceea ce este Secretarul misiunii interne din Conferință pentru președintele Conferinței, aceea este și Conducătorul misionar al Comunității pentru presbiterul Comunității. Lor le revine răspunderea evanghelizării tuturor sufletelor din cuprinsul teritoriului său. Vorbind despre presbiteri și răspunderile lor, „Manualul Comunității” la paginile 25, 27 și 28 declară: „Presbiterul local nu este doar conducătorul spiritual al Comunității, ci el este răspunzător și de promovarea și conducerea tuturor ramurilor și departamentelor lucrării. Lucrarea școlii de Sabat, lucrarea Misionarilor Voluntari, lucrarea misionară a Comunității, interesele școlii Comunității, și orice altă ramură trebuie să reclame atenția lui și să primească sfatul său și încurajarea sa. . . . El trebuie să încurajeze toate Campaniile din Comunitate, adică Săptămâna Mare, Colecta de Toamnă, darurile pentru Sabatul al 13-lea, etc.

În „Mărturie” vol. 6, p. 85, ni se spune: „Mare grijă trebuie să fie dovedită în alegerea slujbașilor pentru Comunități. Ei trebuie să fie bărbați și femei pe deplin pocăiți. Să fie aleși aceia care sunt cei mai calificați spre a da instrucțiuni, acei cari pot să slujească atât în cuvânt, cât și în faptă. Este o necesitate bine stabilită pentru lucrare în fiecare ramură”. „Membrii Comunității trebuie să lucreze: ei trebuie însiși să-și facă educația, străduindu-se ca să ajungă la tînta cea mare pusă înaintea lor. — *Idem*, Vol. 9, p. 140.

Așa dar, cari sunt răspunderile misionare ale Comitetului Comunității?

1. Ar trebui să se țină cel puțin odată pe lună o adunare a Comitetului. În Comunitățile mai mari se prea poate să fie nevoie de a se ține adunările chiar mai des decât odată pe lună. — „Manualul Comunității”, p. 158.

2. Deoarece și Comitetul Comunității întreține aceleași legături cu teritoriul ei, așa cum Comitetul Conferinței întreține cu teritoriul ei, trebuie să se studieze în chip hotărît și serios cum să ajungă la fiecare membru care trăiește în cuprinsul aceluia teritoriu.

3. La începutul anului ei trebuie să prezinte legământul misionar și să-și asigure semnătura dela fiecare membru, arătând în ce ramură de lucrare dorește să conlucreze.

4. Apoi în adunările Comitetului Comunității, ei trebuie să califice pe acești oameni și să pună conducători pen-

tru fiecare grupă, afară de conducătorii de grupe pentru grupele de clasă și cari sunt clasele școlii de Sabat. Aceste grupe alcătuiesc organizarea Campaniei Săptămâni de Rugăciune, Campaniei de Toamnă și altor eforturi ale Comunității.

Trebuie să fie schițat un program de lucrare misionară bine definit, care va preocupa Comunitatea tot timpul anului. „Acei cari au supravegherea Comunităților trebuie să aleagă membri iscusiți asupra cărora să pună răspunderi, dându-le în același timp instrucțiuni cum pot să slujească mai bine și să fie spre binecuvântarea altora”. — „Un apel”, pag. 10.

5. Comitetul Comunității alcătuiește planuri pentru activitatea misionară a fiecărui an. „De ce nu se adună cei însărcinați cu grija Comunității ca să facă planuri?” — „Un apel”, p. 16. „Acei cari au supravegherea spirituală a Comunității trebuie să chibzue căi și mijloace prin cari să se poată da o ocazie fiecărui membru al Comunității spre a-și face partea sa în lucrarea lui Dumnezeu. Lucrarea aceasta nu s'a prea făcut în trecut. Nu s'au făcut planuri precise cari să fie în totul aduse la îndeplinire acolo unde talentele puteau fi întrebuințate în serviciu activ. Numai puțini își dau seama cât de mult s'a pierdut din pricina aceasta”. — „Mărturie”, Vol. 6, p. 116.

6. Fiecăru membru al Comunității trebuie să i se dea o lucrare misionară. Fiecăruia care se adoaă rândurilor prin convertire, trebuie să i se arate postul datoriei sale. — *Idem*, Vol. 7, p. 30. „Este planul lui Dumnezeu ca toți cari îl îmbrățișează (adevărul) să devină misionari. Nu numai bărbați, ci femeile și chiar și copiii se pot angaja în această lucrare. Nimeni nu este scuzat”. — „Schite istorice”, p. 151.

7. Primul Sabat de serviciu misionar din fiecare lună este consacrat în mod deosebit instruirii membrilor noștri în în ceea ce privește felul cum ar putea să ducă lucrarea lor, și în ce privește primirea rapoartelor”. „Adunarea misionară să fie folosită învățând pe membri cum să facă lucrare misionară. Puneți lucrarea în mâinile lor, și nu lăsați pe tineri să fie neștiutori. . . . Chiar copiii trebuie să fie învățați să facă mici servicii de iubire și de milă pentru aceia cari sunt mai puțin fericiți decât ei”. — „Un apel”, p. 11.

8. Cei cari nu se înrolează în mod voluntar în programul Comunității, trebuie să fie invitați în mod personal. „Predicatorii să învețe pe membrii Comunității că dacă vor să crească în spiritualitate, ei trebuie să poarte povara pe care Domnul a pus-o asupra lor —

povara de a aduce sufletele la adevăr. Cei cari nu-și împlinesc răspunderea, trebuie să fie vizitați, să se facă rugăciuni cu ei și să se lucreze pentru ei”. — „Slujitorii Evangheliei”, p. 200.

9. Conducătorii de grupe trebuie să fie încurajați spre a se întruni în mod regulat și a planui cu îngrijire lucrarea lor. Comitetul Comunității trebuie să primească des rapoarte. Cu cântva timp înainte de anumite campanii, trebuie să se facă planuri bine întocmite spre a asigura conlucrarea fiecărui membru, pentru ca tînta pusă Comunității să poată fi ajunsă. „Conducătorii în cauza lui Dumnezeu, ca niște generali înțelepți, să facă planurile de înaintare pe tot frontal. În planurile lor, ei trebuie să dea o atenție deosebită lucrării care poate fi făcută de membrii laici pentru prietenii și vecinii lor. Lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ nu va putea fi niciodată terminată, până când bărbații și femeile cari alcătuiesc Comunitățile noastre nu se vor strânge și nu vor uni eforturile lor cu acelea ale predicatorilor și slujitorilor Comunității”. — „Mărturie”, Vol. 9, p. 116. 117.

Din cauza luării înainte și a altor motive, apostolul Pavel ne povățuiește: „Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși; căci ei supraveghează asupra sufletelor voastre, ca unii cari au să dea o socoteală”. Ebrei 13, 17.

Cum au lucrat alții

Un oarecare membru din Comunitate era cuprins de sentimentul că el nu se poate angaja în cele mai însemnate ramuri de lucrare misionară, dar era hotărît să facă ceea ce putea, prin vizite personale spre a invita pe alții la serviciile din Comunitate. El își începu lucrarea adresându-se la biroul unui prieten de afaceri. Spunându-i-se că proprietarul era bolnav și că nu fusese la birou de câteva zile, se hotărî să viziteze pe omul acesta acasă la el, în felul unei vizite obișnuite între vecini și îi făcu invitația de a merge la adunare îndată ce se va simți bine. El fusese întâmpinat la ușă de soția bolnavului, care îl salutase în mod cordial și îl invitase să vadă pe soțul ei. A găsit pe bolnav întristat și descurajat și atunci vizitatorului i-a venit ideea că avea pentru acest om o solie mai importantă, decât o simplă invitație de a vizita Comunitatea, și anume, că ar fi mai bine să-l invite să-și predea inima sa Mântuitorului. Cu o rugăciune tăcută ca Spiritul Sfânt să ia asupra-și această lucrare și să arate ce trebuie să facă și să spună, îndată conversația fu îndreptată pe canalul mărturiei personale

pentru iubirea lui Dumnezeu și solia adevărului, sfârșind printr'un apel personal către vecinul și cunoștința lui de afaceri ca să primească planul mântuirii. Răspunsul fu încurajator și îndată cei doi oameni erau pe genunchii lor în rugăciune. Intrevedera s'a terminat cu hotărârea vecinului de a deveni un creștin; și omul care simțea că nu este în stare să facă lucrare personală pentru Hristos, însă era binevoitor de a face ceea ce putea, a avut bucuria de a fi un adevărat câștigător de suflete.

Un frate Mexican povestește în felul următor eforturile sale în câștigare de suflete:

„Eu am organizat o sală de lectură și în 15 zile aveam 205 familii cari citeau „Speranța lumii”. După ce le voi da patru sau cinci din aceste broșuri, mă voi strădui ca să-i organizez într'o clasă de Biblie, din care voi forma o grupă de botez”.

Un lucrător dintr'o Conferință povestește despre vizita pe care a făcut-o unei mici Comunități de nouă membri, și zice: „Niciodată nu am văzut o Comunitate așa de lucrătoare. Intr'adevăr

fiecare membru era un lucrător misionar. Conducătorul este un om lipsit de educație, și din punct de vedere omenesc nu putea fi socotit un conducător plin de succes, dar el câștigase 14 suflete la Hristos și pentru adevăr. Acest om nu luase parte la adunări în cort pentru că nu avea posibilitatea; dar la o adunare în cort 14 persoane au fost botezate ca rezultat al activității sale. El spunea că nu are posibilitate să cumpere o marcă poștală ca să scrie la Conferință după ajutor”. Dumnezeu depinde de Biserica Sa, ca factor al său hotărât pentru salvarea oamenilor, și El caută conducători, bărbați în a căror inimă iubirea pentru suflete este mai presus de orice, și cari vor să fie folosiți ca niște instrumente umile. „Nicio Comunitate să nu-și inchipue că este prea mică spre a-și exercita o influență și a face serviciul în marea lucrare pentru timpul acesta. Mergeți la lucru, fraților... Cel mai umil efort de iubire desinteresată va fi încoronat cu binecuvântarea Sa, și va primi marea Sa răsplătire. Faceți ceea ce puteți și Dumnezeu va mări iscusința voastră”. — „Servicii creștine”, p. 15.

Cincisprezece minute misionare în Sabat

2 Octombrie, 1937

Subiect misionar. Adevărații învățatori ai Evangheliei.

Text misionar: Fapte 4, 29. 31.

„O vieață condusă de spiritul apostolic, de credința și învățătura adevărului predat de ei, aceasta este adevărată dovadă a succesiunii apostolice”. — „Hristos, Lumina lumii”, p. 400.

Puneți pe cineva să povestească o experiență din lucrarea misionară.

Strângeți rapoartele din săptămâna trecută.

9 Octombrie, 1937

Subiect misionar: Datoria noastră.

Text misionar: Mat. 10, 32. 33.

„Atunci când venim la Dumnezeu, aceasta este condiția care ne întâmpină în prag, anume ca, primind harul Său, noi ne legăm ca să descoperim și altora Harul Său”. — „Cugetări de pe Muntele fericirilor”, p. 167.

Pune pe cineva să povestească o experiență misionară.

Strângeți rapoartele.

16 Octombrie, 1937

Subiect misionar: Plan pentru lucrare.

Text misionar: 2 Tim. 2, 2.

„Cel mai bun ajutor pe care predica-

30 Octombrie, 1937

Subiect misionar: Puneți membrii la lucru.

Text misionar: Ioan 15, 5.

„Îndată ce o Comunitate este organizată, predicatorul să pună la lucru pe membrii ei. Ei au nevoie de a fi învățați cum să lucreze cu succes. Predicatorul să folosească mai mult timp pentru a educa decât pentru a predica. Să învețe pe oameni cum să dea altora cunoștințele pe cari le-a primit”. — „Mărturiu”, Vol. 2. ed. rom. p. 45.

Invită pe cineva din adunare să povestească o experiență.

Strânge rapoartele din săptămâna trecută.

(Urmare dela pag. 13).

Hotărârea No. 15.

Având în vedere lumina dată nouă de Cuvântul lui Dumnezeu și de Spiritul Profeției, cu privire la păstrarea sănătății corporale și spirituale, prin evitarea băuților îmbătătoare și a excitantelor în general,

Recomandăm:

1. Abținerea totală a tuturor membrilor Comunităților, dela băuțiile îmbătătoare și dela orice excitante.

2. Să nu producă și să nu facă comerț cu asemenea produse vătămătoare.

3. Să caute ca fructele să le întrebuințeze și să le vândă în stare naturală sau conservate.

4. De asemenea să nu facă niciun fel de comerț, în scopul hrănire cu carne de animale necurate.

ANUNȚ

Vând mașini de tricotaje, diferite numere, noi și de ocazie; primesc orice fel de reparațiuni ce țin de această branșă. Dau și învățatură în scurt timp celor ce voiesc să învețe tricotajul. De asemenea primesc orice comandă în ce privește branșa tricotajului. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr'o carte poștală la adresa: Ilie Fircă, strada General Eustațiu, 47, București 6 (Prin Ferentari).

„Curierul Misionar”

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie
Petrescu 116. București, IV.

Iubind și dând

Acum câteva luni am văzut un motto care m'a impresionat foarte mult. De multe ori m'am gândit la el de atunci. Acest motto se găsea pe școala în care lucrătorii sanatorului din Washington își țineau școala de Sabat. Motto suna în felul următor:

„Putem să dăm fără să iubim, dar nu putem să iubim fără să dăm”.

Am constatat că această declarație e absolut adevărată în propria mea experiență și în experiența altora după câte cunosc.

Iubirea din lucrarea cuiva este cea mai puternică pârghie care mișcă roata împrejurărilor și condițiilor prin cari este adusă la îndeplinire această lucrare. Iubirea este cel mai puternic imbold în urmărirea oricărei ființe în viață. Aproape în fiecare dimineată când mă îndrept spre biroul meu, întâlnesc bărbați și femei cari se grăbesc încoace și încolo după treburile lor. De câte ori am trecut pe lângă vreun om, m'am întrebat: Ce îl face pe omul acesta să activeze în ocupația sa? Lucrează el din iubire pentru lucrul său? Atunci el reușește în cercetările sale. Caută el să facă lucrarea aceasta mai desăvârșit și mai de folos în fiecă zi a vieții sale? Lucrează el din iubire pentru cămin și familie pentru că lui îi revine datoria de a sprîjini soția și copilașii lui? Tocmai acest spirit de iubire ușurează poverile sale și aduce o cântare în inima sa, chiar dacă lucrarea sa ar fi grea și istovitoare. El este un om liber, chiar dacă trebuie să se țină de program și să se angajeze în muncă încordată. Iubirea îl face liber.

Pe de altă parte, lucrează el dintr'un simț al datoriei — lucrează pentru că este forțat? Oare împrejurările pe cari el nu le poate înlătura formează biciul care îl mână la lucru? Nu este nimic în lucrarea sau în serviciul său care să fie pus în mișcare de iubire? Atunci vieța sa este o vieță de sclavie.

O datorie măreață

Așa stau lucrurile și în serviciul nostru pentru Domnul Isus Hristos. Ascultăm noi de porunca Sabatului dintr'un simț al datoriei, pentru că ne temem că noi vom fi mântuiți dacă nu facem astfel, sau spiritul odihnei Sabatului a pătruns sufletele noastre, așa că noi ne bucurăm că sunt anumite timpuri și perioade când putem să dăm laoparte lumea, să încetăm cu muncile noastre materiale, și să intrăm mai pe deplin în comuniune cu Domnul? Iubirea este movitul animator al acestei plăcute comuniuni.

Aducem noi contribuțiile noastre în tezaurul Domnului printră simțim că trebuie, pentru că ne temem că dacă nu vom face astfel, vom rămâne sub osânda divină? Atunci suntem în sclavie; noi suntem în sclavia vechiului legământ, și încercăm să ne câștigăm mântuirea prin faptele noastre proprii.

Pe de altă parte, dăm noi din pricina iubirii pentru Acela care a făcut așa de mult pentru noi? Prindem noi cu mintea noastră marea jertfă făcută pentru mântuirea noastră, că adică atunci când eram pierduți și ruinați, Domnul Hristos Se coborî în abis și Iși dădu vieța ca să ne ridice, astfel ca din curată recunoștință și sinceră iubire să-I aducem darurile și jertfele noastre? Aceasta este libertate. Aceasta este bucuria serviciului creștin. Noi dăm pentru că iubim. Iubirea este motivul însușitor.

Dumnezeu iubi și dădu

Acesta fu motivul care determină dăruirea Domnului Isus Hristos. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu”. El a dat pentru că a iubit. Iubirea era motivul ce îndemna. Și Domnul Hristos, când privi jos la mizeria acestei lumi, când văzu marelă giulgiu al morții întinzându-se asupra locuitorilor ei din pricina păcatului, avu mai mare plăcere să vină în această lume să salveze pe oameni prin jertfa vieții Sale, decât ar fi putut avea dacă rămânea în curțile slavei Sale. O, ce mare iubire! Cu sârmana noastră minte mărginită, nu putem pătrunde niciodată această iubire. Dar noi o putem simți numai dacă Hristos locuiește în noi, și dacă suntem conduși de Duhul Său Sfânt.

Abnegație

Spiritul de abnegație ne oferă ocazia de a exprima iubirea noastră pentru Acela care a făcut atât de mult pentru neamul omenesc. Acesta este privilegiul nostru, să aducem un semn al mulțumirii noastre, al recunoștinței noastre, al recunoașterii de către noi a marelui Sale jertfe. Oare nu vom face noi aceasta? Oare nu vom da noi de bună voie și cu bucurie, pentru că Dumnezeu „iubește pe dătătorul voios”?

Advenștii de Ziua Șaptea dătesc mult Domnului din pricina marelui lumini pe care ei au primit-o, și ei au tras multe foloase din această lumină a adevărului, nu numai spirituale, dar chiar și vremelnice. Principiile sănătății pe cari El ni le-a dat, dacă sunt puse în prac-

tică, ne scutesc de a mai face apel la îngrijirile medicale. Membrii noștri nu folosesc băuturile alcoolice și nici tutunul, și așa dori să pot spune că niciunul din ei nu folosește ceaiul sau cafeaua. Aș vrea să pot spune că niciunul nu cheltuie banii pentru teatru, sau pentru alte plăceri lumești. Noi putem fi foarte recunoscători pentru cunoașterea acestor rele. Și această cunoaștere lasă în buzurarul nostru bani cari altfel ar fi cheltuiți pentru ceea ce este mai rău decât nefolositor.

Adevărații urmași ai lui Hristos, de-a lungul veacurilor, au format un popor generos și jertfitor. În spiritul jertfei a fost întemeiată biserica Evangheliei acum două mii de ani. Iată ce spune apostolul Pavel despre unii din biserica aceea: „În mijlocul multor necazuri prin cari au trecut, și bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie, au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor”. 2 Cor. 8, 2.

Cerul a binecuvântat în chip darnic pe mulți Adventiști de Ziua Șaptea. Ei au destul și de economisit. Ei locuiesc în case bune, bine mobilate, și au belșug de mâncare și băutură. Mulți au capitaluri în afaceri de diferite feluri cari le aduc un venit apreciabil. Dela unii ca aceștia Dumnezeu așteaptă daruri bogate și binevoitoare. Dacă ei au făcut pe Dumnezeu părtaș la operațiunile lor de afaceri, ei vor fi binevoitori să-I aducă o mare parte din câștigurile cari rezultă din această părtașie.

Sunt alții cari lucrează pentru un salariu zilnic. Și aceștia pot să dea un dar binevoitor, proporțional cu veniturile lor, pentru lucrarea lui Dumnezeu. Și mai sunt alții cari pot să dea o mică sumă chiar din sărăcia lor.

Toți pot lua parte

Nimeni nu poate să hotărăscă datoria pentru altul. Fiecare este răspunzător ca ispravnic pentru bunurile Domnului său. Dar este un privilegiu pentru fiecare de a se ruga pentru călăuzirea divină, și apoi să aducă un dar în armonie cu îndemnul Spiritului lui Dumnezeu.

Din nou îmi îndrept atenția la acel motto pe care l-am văzut scris pe perețele școlii:

„Putem să dăm fără să iubim”. Aceasta este posibil. Poate uneori am făcut aceasta dintr'un simț al datoriei. Dar să ne aducem aminte de lucrul acesta: „Nu putem să iubim fără să dăm”. Dărnicia noastră, bunăvoința noastră de a jertfi pentru Acela care S'a jertfit pentru noi, este o dovadă de iubirea pe care o avem față de Hristos și față de lucrarea sa de pe pământ.

F. M. Wilcox

PAGINA GOSPODARULUI

Ce să faci bunul gospodar pe luna Octombrie

Și iată, bunule gospodar, așa cum scriam în scrisoarea noastră din luna Septembrie, toamna este acum în toi. Zilele plăcute de vară s'au dus. În curând vom intra în epoca de relativ repaus în lucrările gospodăriei, până ce, cu voința lui Dumnezeu, vor fi sosit zilele cu soare frumos ale viitoarei primăveri. Pentru luna aceasta lucrările gospodăriei se mărginesc în a strânge mereu lucrurile ce se mai găsesc pe câmp, prin grădini și livezi și pregătirile diferite ce au mai rămas de făcut pentru iarnă. Se mai adăugă apoi unele pregătiri de terenuri, straturi în vederea primăverii, dimpreună cu diferite îngrijiri ale bunurilor strănse.

Despre aceste lucruri am dori cu ajutorul lui Dumnezeu să mai stăm puțin de vorbă în această lună. Dar cum orice faptă, orice lucru și orice gând bun e pornit cu încrederea nu în puterea omească ci în Acela dela care vine lucrurile cele bune, să pornim dela început și scrisoarea noastră din această lună și mai ales și lucrul nostru, cu încredere în Dumnezeu.

Gospodăria generală

În gospodăria generală, gospodarul va continua cu cele scrise în scrisoarea din luna Septembrie. Trebuie multă grijă pentru semănăturile de toamnă. Scriam noi în scrisoarea noastră din trecut ceva cu privire la îmbunătățirea terenurilor mlăștinoase prin gropi de scurgere sau șanțuri (drenare). Acum e timpul când trebuie să facem planuri pentru anul viitor. În luna aceasta trebuie să facem apoi și păduritul, iar acolo unde acest lucru nu se poate face trebuie să ne îngrijim de lemnele necesare pentru iarnă. Amintim însă că cel mai bun timp pentru cumpărutul lemnului nu este acesta, ci lunile Iunie — Iulie, când lemnele sunt mai uscate și adesea mai ieftine. Să nu uităm a strânge acum toamna și câteva maldăre de nule de răchită, căci pe frig și vifor vom putea împleți din ele coșuri folositoare pentru gospodărie. Bunul gospodar va mai ceta și cele scrise în lunile trecute unde am mai amintit diferite lucrări folositoare. În luna aceasta suntem nevoiți a face scrisoarea noastră mai scurtă căci ni s'a comunicat de la conducerea revistei care ne găzduiește pagina noastră, că pentru această lună au pentru noi un spațiu ceva mai mic decât în luna trecută.

Curtea (Ograda)

Dar cum scriam în scrisoarea noastră

de pe luna Septembrie, curtea (ograda) unui gospodar trebuie să fie în tot timpul model pentru satul său. Lucrul acesta ar trebui să se observe cu atât mai mult la bunii gospodari ce și-au închinat vieța slujirii Domnului Isus Hristos. E timpul sosit, când trebuie să înțelegem vieța noastră de pocăință nu în a sta mereu sfioși, ținându-ne capetele plecate. Nul Ci din contră, timpul pe care-l trăim să ne dovedim pocăința noastră prin lucruri practice. „Lucrarea Evangheliei și cu lucrarea de educație sunt în înțelesul cel mai înalt una și aceeași”. Noi trebuie să creștem în toate privințele până vom putea ajunge la măsura desăvârșirii de bărbat. Creșterea aceasta trebuie să se observe nu în vorbe, ci a sosit timpul când gospodarii acestei țări să pună mâna la lucru. Și cum să începem? vor zice unii. Le răspundem: Să facem din gospodăriile noastre, din grădinile noastre și ogrăzile noastre, modele în sat. Atunci vor vedea vecinii noștri că a primi pe Mântuitorul Hristos, nu înseamnă a îmbrăca o atitudine de indiferență față de răspunderile noastre ca cetățeni și gospodari, ci din contră, aceasta înseamnă că cine și-a consacrat vieța Mântuitorului, și-a consacrat-o pentru orice împrejurare în vederea facerii de fapte bune, fapte cari vor fi la rândul lor folositoare pentru educarea și ridicarea vecinilor și concetățenilor noștri, precum și spre binele obștesc. Deci, bunule gospodar, caută să faci din gospodăria ta un model. Rânduiala, curățenia și buna aranjare și îngrijire a celor de mai sus, să nu pară niciodată că sunt ajunse la capăt. Mereu crescând, mereu spre desăvârșire; aceasta e o țintă, un motto frumos.

Iar dacă vom ajunge ca gospodăriile noastre să fie câte un bun exemplu pentru vecini, atunci e timpul sosit când să ne îndreptăm privirile noastre spre satul în care locuim. De ce n'am face noi ca și satul să fie un model pe regiunea unde ne găsim? Mulți zic: „Primăria e datoare să facă cutare sau cutare lucru”, dar primăria nu e compusă și sprjinită oare de cetățenii din sat? Ia să se întovărășască cetățenii între ei și fiecare să aibă același gând nobil și frumos de înfrumusețare a satului său. Le va sta oare cineva împotriva? Cred că nu. De data aceasta vom aminti câteva lucruri principale asupra cărora să fie îndreptate privirile bunilor gospodari pentru propășirea satului, rămânând ca asupra acestei chestiuni atât de importante să mai revenim în scrisoarea noastră următoare, cu alte puncte și sfaturi până ce vom ajunge ca satul nostru, cu ajutorul lui Dumnezeu, să devină un sat model. Nu se va simți oare, bunul gos-

podar, bine într'un astfel de sat?

Dar între multe alte lucruri ce sunt de observat pentru scopul de mai sus, amintim deocamdată câteva și anume:

1. Curățenia satului.
2. Îngrijirea și repararea drumurilor ce leagă satul tău de satele vecine.
3. Îngrijirea și repararea ulițelor satului tău, precum și înfrumusețarea lor.
4. Îngrijirea, repararea și facerea din nou, — acolo unde e nevoie, — a podurilor, podețelor și punților de pe hotarul satului tău.
5. Îngrijirea șanțurilor de scurgere a apelor provenite din ploii, din satul și de pe hotarul satului tău.
6. Secarea bălților din satul tău, cari aduc numai boală și infectarea aerului.
7. Îngrijirea în comun cu consătenii a școlii din satul tău, precum și a grădinei din jurul ei.
8. Îngrijirea localului de închinare, a casei de rugăciune.
9. Ținerea în stare cea mai curată a fântânilor din satul tău.

Și mai sunt multe alte lucruri asupra cărora vom reveni în luna viitoare, pentru ca, lucrând cu tragere de inimă pentru propășirea satului nostru, să ajungem să facem din el un model, o grădină plăcută și nu o adunătură de acareturi ce-ți dau o impresie foarte neplăcută. În privința aceasta însă-și Sfânta Scriptură zice: „Caută și lucrează spre binele cetății unde te-a așezat Domnul”.

Grădina de pomi

În grădina de pomi, în luna aceasta se isprăvesc de strâns ultimele roade. Cu privire la păstratul lor pentru iarnă am scris noi în scrisorile noastre la timp. De observat ca strânsul fructelor să nu se facă niciodată pe timp ploios sau prea de dimineață când pomul e încă plin de rouă. Lucrările din grădina de pomi se mărginesc în luna aceasta la diferite pregătiri în vederea primăverii, precum și la unele îngrijiri ale pomilor ce-i avem în grădină. Se sapă pomii la rădăcină, se fac garduri în jurul pomilor tineri pentru a-i apăra în timpul iernei de iepuri, căci aceștia ne mai având cu ce se hrăni vor căuta să se apropie cât mai mult de sat și acolo unde găsesc grădini de pomi deschise vor roade tinerii pomișori. Pomii cei mai bătrâni trebuie curățați de cojile uscate ce se cojesc, iar după aceea trebuie uscați cu zeamă de var, amestecată cu puțin lut. Trebuie tăiate toate ramurile uscate. Acum se pot mai cu ușurință observa aceste ramuri. Taiatul acestor ramuri să se facă chiar dela baza lor iar după tăiere locul trebuie uns cu gudron sau ulei ars. În lipsă de acestea e bună și balega amestecată cu puțin pământ galben. Tot acum mai putem aranja puțin și coroanele pomilor, curățindu-le ramurile crescute fără rost, numite „ramuri lacome”, cari folosesc puterea de hrană a pomilor fără niciun folos. O altă grijă ce trebuie să o mai avem în legătură cu grădina de pomi, e păstratul fructelor. Trebuie observat ca în camera unde au fost puse fructele la păstrare să nu fie prea mare umezeală,

căci aceasta va provoca înmulțirea diferitelor ciuperci, cari la rândul lor vor ataca fructele prin putrezire. Dacă în camera unde sunt puse la păstrat fructele, e prea multă umezeală, o putem reduce servindu-ne de var nestins, pus într'un vas în mijlocul camerei. Varul va absorbe vaporii din aer, păstrând aerul uscat.

Grădina de zarzavat

În grădina de zarzavaturi în luna aceasta lucrările sunt ceva mai puține. Totul e îndreptat mai ales spre strângerea diferitelor recolte, ca: morcovi, varză, țelină, praz, păstârnac, pătrușel cu rădăcină, sfeclă roșie, ridichile de iarnă, cartofi, etc. Să nu uităm însă a pregăti bine straturile pentru a pune în pământ arbagicul pentru primăvară precum și usturoiul, peste care apoi a-tunci când vom vedea că au venit gerurile vom presăra un strat de paie. Răsădim apoi salata de iarnă și alegem din legume firele sănătoase pe cari dorim ca în anul viitor să le punem pentru sămânță. Curățim bine legumele când le vom pune la păstrat pentru iarnă și începem a gunoi locul, săpându-l adânc. Acum e timpul când trebuie să ne gândim la zilele în cari nu vom mai avea verdețuri în grădină. Pentru a putea totuși cu toată asprimea timpului să avem continuu frunze verzi de pătrușel, etc. facem acum câteva lădițe bine încheiate, de măriri după nevoie, le umplem cu pământ bun și punem în ele câteva rădăcini de pătrușel verde, așezăm lădița într'o cameră luminoasă și cu temperatura călduță. În felul acesta vom avea toată iarna verdețuri pentru bucătărie. Înainte de a pune zarzavaturile la păstrat, ele trebuie să fie uscate bine. Să nu le punem pline de pământ uz căci se vor strica din cauza aceasta repede. Cu privire la păstratul zarzavaturilor am scris noi în scrisorile noastre la timp. Acolo bunul gospodar poate găsi multe sfaturi bune în această privință. Nu strică deloc dacă mai înainte de a băga zarzavaturile pentru iarnă în beciuri, mai afumăm încă odată bine locul cu pucioasă.

Cerealele. Trebuie și ele supravegiate și din când în când vânturate bine cu lopata. Locul unde ținem cerealele să fie cât mai des aerisit bine.

Ogoarele, semănăturile de toamnă. Semănăturile de toamnă cari la începutul acestei luni trebuie să fie toate în pământ, trebuie observate pentru ca locurile să nu fie acoperite de bălți. Scriam în trecut cu privire la posibilitățile ieftine prin cari bunul gospodar își poate scăpa locurile mai joase de astfel de bălți: făcând șanțuri de scurgere sau fântâni pentru strâns apele, fântâni numite de „drenare”. Se sapă o groapă adâncă de 2—3 metri până ce dăm de un strat de nisip mai jos, la fundul căreia punem câteva pietre mari apoi mai mici și pe urmă pietriș până ce groapa e aproape plină. La suprafață punem apoi un strat de 25—30 cm. de pământ nisipos. Apa se va scurge prin

acest pământ în gropile făcute de unde apoi se va infiltra în pământ scăpând locul de băltoace.

Întorcem apoi cu plugul locurile pentru culturile de primăvară. Lucrul acesta va da posibilitate pământului să absoarbă mai bine apa de cât în cazul când pământul ar rămâne bătătorit sau acoperit de miriști și frunze uscate. Totodată bulgării scoși cu plugul dacă vor fi expuși înghețului și desghețului vor acumula multe părți hrănitore cari vor folosi plantelor ce vor fi cultivate pe loc în primăvară.

Stupii. Scriam în scrisoarea noastră din luna Septembrie că în perioada acelei luni stupii trebuie pregătiți pentru iarnă. Pentru luna aceasta mai avem deci de făcut numai o nouă revizie ușoară la stupii. Dacă din cauze diferite stuparul nu și-a putut termina așezatul stupilor pentru iarnă, o va face imediat la începutul lunii Octombrie. În cazul acesta hrănirea trebuie făcută rapid căci timpul e deja răcit și albinele nu vor mai avea posibilitățile necesare pentru a elimina apa din sirop. Cel mai bun sistem pentru hrănire acolo unde ea a fost întârziată, e cu faguri căpăciți. Aranjarea interiorului stupului pentru iarnă va fi făcută în așa fel ca albinele să formeze ghemul de iarnă la mijlocul stupului. Dacă albinele nu și-au aranjat singure cuibul cu hrană, atunci va interveni stuparul, așezând la mijlocul stupului câteva rame cu miere căpăciată în partea de sus a ramelor iar în partea de jos cu celulele libere. Înspre capetele stupului vor fi puse câte 1—2 rame cu polen. Ramele cu polen să nu fie însă puse tocmai la capetele cutiei, căci fiind în legătură cu scândurile dela capete vor putea forma umezeală pricinuind mucegăirea sau alterarea polenului, pe care albinele consumându-l, vor fi expuse la boli grave.

Urdinișele trebuie acum micșorate și în înălțime, pentru a nu avea loc șoarecii să intre în stup, precum și în lățime. Trebuie să observăm însă ca ele să rămână totuși destul de largi pentru ca aerul să poată pătrunde în interior, spre aerisirea coloniei. Să rămână 10—15 cm. măsură în lățime și 5—6 mm. în înălțime.

Sfaturi diverse

Pentru a ajuta albinelor să-și instaleze ghemul de iarnă la mijlocul stupului, să ne îngrijim ca urdinișul să fie strâmtat dela amândouă catepele, căci albinele de preferință se vor strânge pe ramele în dreptul cărora va pătrunde aerul curat în stup. După pregătirea stupilor pentru iarnă, după ce suntem încredințați că albinele vor avea hrană suficientă, cel puțin 15 kgr. de colonie, punem o bucată de pânză cerată deasupra ramelor sub tablele, ale cărei capete să atârne în jos peste ultimele rame, dar să nu ajungă până la fundul cutiei, ci să rămână un mic loc pentru aerisire. Punem apoi paie sau papură și așezăm stupul la locul pentru iarnă. Stupul să fie ridicat dea-

supra pământului pe un scaun sau picioare speciale cel puțin 40—50 cm. Odată așezat pentru iarnă, în felul acesta stuparul care a luat toate măsurile va fi liniștit pentru un oarecare timp.

Prăsiitoare și nutrețuri. În luna aceasta începem și cu strânsul prăsiitoarelor. Se strânge și se cară porumbul și cartofii. Am scris noi pe larg în scrisorile noastre din trecut felul cum putem păstra mai bine cartofii pentru iarnă. E timpul când să strângem și sfecla pentru nutreț și s'o punem în silozuri pentru păstrat. E ultimul timp prielnic pentru a ne procura și completa stocul de fân necesar pentru iarnă. Orice întârziere o vom plăti cu bani grei. Recomandăm bunului gospodar a mai ceti și cele scrise de noi în scrisoarea noastră din luna Septembrie, privitoare la prepararea de nutrețuri din cartofi, etc. pentru iarnă.

Ceaiurile și florile

Și acum de asemenea, continuând lista de plante și flori bune pentru diferite ceaiuri începută de noi în lunile trecute, am dori să mai amintim și în luna aceasta câteva nume ale acestora, arătând totodată și importanța fiecăreia în parte.

Morcovul. Zeama de morcovi cruzi se dă în boalele de piept, rinichi și bășică. Ceaiul de sămânță de morcovi trezește pofta de mâncare. Zeama de morcovi cu miere se dă copiilor mici cari au bube. Se face un sirop pregătit în felul următor: Se fierbe, o parte zeamă de morcov cu patru părți de zahăr și două părți de apă. Se ia din acest sirop câteva linguri pe zi.

Floarea de tei. Cine oare nu știe și n'a auzit că aceste flori au multe întrebuințări cu folos? mai ales când e vorba de ceaiul acestor flori așa de frumos mirositoare. Când sunt în toiul înfloritului lor, e un bun liniștitor al nervilor și al tusei. Luat după masă cald, ajută foarte mult la mistuirea stomacurilor leneșe. În caz de răceală, luat cald mai ales cu miere de albine produce transpirație și urinare. Se mai fac apoi copiilor nervoși băi, cu flori de tei. Se fac apoi băi de flori de tei copiilor fără somn. Băile acestea sunt destul de folositoare și pentru cei mai în vârstă, preparându-le cu 1 kgr. flori de tei pentru un om mare și 500 gr. flori pentru copii.

Urzicile. Mult recomandate pentru mâncare din cauza oxizilor de fier ce conțin. Se mai folosesc în reumatism, lovindu-se cu ele părțile bolnave până la completa bășicare. Zeama de urzici mferiate, stoarsă după strivire, se dă pentru scurgeri de sânge din nas ect. Se ia până la 100 grame pe zi.

Ungeți frânghiile cu seu topit. Ele vor ține mult mai mult timp din cauză că apa nu va avea nicio putere de putrezire asupra lor. Lucrul acesta se poate face din când în când.

Consumați mere cu coajă roșie. Folosiți cât mai mult posibil merele roșii la coajă. Ele conțin o cantitate mult mai mare de vitamine de cât cele de culoare verde la coajă. Coaja lor conține apoi

de 5—6 ori mai multe vitamine, decât partea cărnosă.

Curățați cu îngrijire cuiburile de rândunici. Nu le stricați, curățați-le de puful dinăuntru care e plin de diferite insecte și ouă de larve dăunătoare agriculturii. La nevoie stropiți pe dinăuntru cuiburile cu zeamă de var și dărnați o mică parte din ele. Rândunicile la înapoiere vă vor fi recunoscătoare. Ele își vor reface repede partea stricată, dar vor fi scăpate de anumiți paraziti cari ucid puii. Aceste păsări sunt folositoare în agricultură.

Orice altoire de pomi tineri doriți să faceți, faceți-o pe tulpinițe ieșite din semințe sălbatice. Sunt mult mai rezistente de cât cele eșite de fructe altoite.

Scoaterea petelor de rugină. Pentru scoaterea petelor de rugină de pe albituri se poate folosi cu următoarea soluție: 50 gr. clorură de staniu pe care o găsiți la droguerie (sare de lămaie) în 1/2 litru de apă. Amestecăm ambele soluții. Partea pătată e introdusă în acest lichid și freat cu degetele, până când pata dispare.

Stărpirea moliiilor. Se știe până și de copii că pentru combaterea moliiilor se folosește naftalină. Dar s'a văzut lucruri de lână cu naftalină pe ele atacate de molii. Pentru a scăpa cu adevărat de aceste supărătoare insecte, folosiți formalinul concentrat, pe care-l puțați găsi la droguerie. „Cunoștințe folositoare”.

Distrugerea furnicilor. Se recomandă pentru a scăpa de aceste ființe mici, dar destul de supărătoare, procedeul următor: Muiem un burete în apă zaharisită și-l punem undeva jos. Toate furnicile se vor îngrămădi pe el. Luăm atunci buretele și-l aruncăm în apă fiartă.

Și iarăși, bunule gospodar, spațiu, nu silește să ne încheiem scrisoarea noastră. Poate că până când ne vom întâlni din nou prin unele locuri totul să se fi schimbat, și iarna să ne fie musafir. Oricum va fi însă, noi să pornim cu încredere în bunul Dumnezeu la lucru și în această lună. Să dovedim prin faptele noastre că avem această încredere în El și atunci și El va dovedi prin binecuvântările Sale că iubeste pe cei ce se încred în El și cuvântul Său. Suntem aproape de zilele de viforniță, când vom mai avea timp să stăm și pe lângă vatra caldă a focului. Pentru luna viitoare vă vom recomanda câteva cărți bune de citit în timpul iernei. Dar până atunci bunul gospodar să facă cum făcea regele David. El citea cu multă umilință sfânta Carte a lui Dumnezeu (Sf. Scriptură) și odată el s'a exprimat în felul următor: „Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta”. Iar un alt rege vestit, numit George al V-lea al Angliei, a avut ca motto în vieța sa ca în fiecare zi să citească câteva pasagi din Sf. Scriptură. Da, e nevoie, e multă nevoie în aceste timpuri de înflenire morală a ne mai săpa și cultiva și sufletul nostru, căci dacă noi

vom proceda așa, atunci cu ajutorul lui Dumnezeu vom progresa și în cele vremelnice. Iar noi sperăm că ne vom întâlni cu voia lui Dumnezeu iarăși la în-

ceputul luni viitoare când vom mai putea iarăși sta de vorbă.

I. I. Dănețiu

Absolvent al școlii agronomice.

Examinarea slujbașilor

Secțiunea VI. Finanțele Evangheliei.

1. Ale cui sunt toate zecimile?
2. Cine reprezenta atunci pe Hristos când Abraam a adus după obiceiul său zecimea?
3. Care este planul lui Dumnezeu pentru susținerea lucrării Sale?
4. Ce este fiecare creștin în proprietatea lui Dumnezeu?
5. Cum să se folosească zecimea?
6. Cum să plătești zecimea?
7. Pretinde Dumnezeu afară de zecime și daruri benevole?

Secțiunea VII. Predicatorii și slujitorii Evangheliei.

1. De cine sunt rânduiți slujitorii în Biserica lui Dumnezeu?
2. Cari sunt slujbele în Biserica lui Dumnezeu pe pământ?

Secțiunea VIII. Serviciile divine în Comunitate.

1. Cum să fie cultul public?
2. Cum trebuie să fie respectul față de casa de închinare?
3. Cum să fie copiii învățați să se poarte în casa de rugăciune?

4. Cum trebuie să se comporte în casa de rugăciune?
5. Cum trebuie organizate serviciile în Sabat?
6. Cum să fie organizată școala de Sabat?
7. Ce este Cercul Misionarilor Seniori? Cum să fie organizat în Comunitate serviciul Misionarilor Voluntari?
8. Cum să fie organizate adunările pentru rugăciune?
9. Când să ținem ora misionară?

Sfânta Cină.

1. Cine să ia parte la Sfânta Cină?
2. Cum să fie pregătită pâinea și vinul?
3. Ce amintire reprezintă?
4. Ce reprezintă actul umilinței, spălarea picioarelor?
5. Cum trebuie rânduit acest serviciu al Sfintei Cine?
6. De ce să fie organizată Adunarea părinților?
7. Cum să fie adunările administrative?
8. Trebuie muzica prețuită și încurajată în Comunitate?
9. Cum să fie primiți oaspeții?

Adormiți în Hristos

„Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El”. „Ferice de acum încolo de morții, cari mor în Domnul! Da, ... ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” „Eu (Isus) sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi”.

Sora **Maria Mănase** în etate de 25 de ani, membră a Comunității Carol I, Jud. Constanța a adormit în Domnul după o lungă și grea suferință în ziua de 15 Februarie 1937. Deși tânără încă în credință, ultimele ei cuvinte au fost: „Acum dorm până va veni Domnul”.

M. Ganea

Prietenul de adevăr, **Ioan Brutaru**, din Moreni, a trecut la odihnă în imprevizibile tragice, pe ziua de 20 Iunie, 1937. Nădăjdindu că și el va fi chemat de Domnul ca să moștenească viața cea veșnică împreună cu cei sfinți la venirea Lui.

Sora **Eufrosina Nicolae Vasile**, din comuna Principesa Elena, jud. Ialomița a adormit în Domnul pe ziua de 12 Iulie, 1937.

T. Coconea

Fratele **Alexandru Râmnicănu** în etate de 23 de ani, membru al Comunității Brăila a adormit în Domnul pe ziua de 24 Aprilie 1937. A urmat credința din copilărie și a fost credincios și devotat și s'a despărțit cu speranța vederii în Isus.

Sf. Ouatu

Fratele **Stancu Craiciu**, în vârstă de 43 de ani, fost mulți ani presbiter al Comunității Bujoru din jud. Vlaşca, a adormit în Domnul pe ziua de 23 Iunie, 1937. El se odihnește de ostenele lui, dar faptele îi urmează.

C. Trașcă

ANUNȚ

Mecanic, specializat în motoare, ajustaj, instalație, caut post cu Sabatul liber. A se adresa: G. Părvu, com. Milea-Urleta, jud. Prahova, prin Of. Câmpina.

Cine știe unde se găsește fratele **Atanasie Moisieș**, membru al Com. București Nord, e rugat să anunțe pe adresa: Anghel Oprean, str. Popa Tatu, No. 38, București II.